

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger**1. Indledning**

Inatsisartutlov nr. 7 af 7. december om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor (råstofloven) trådte i kraft den 1. januar 2010.

Erfaringerne med Inatsisartutloven og dens anvendelse i praksis har været gode, og loven har skabt kontinuitet i forhold til behandling af mineralske råstoffer i Grønland.

Erfaringerne med Inatsisartutloven har samtidigt vist et behov for at skabe mere klarhed i reglerne om småskala råstofaktiviteter samt i reglerne om indsamling og brydning uden tilladelse. Særligt i forhold til reglerne om småskala råstofaktiviteter har erfaringerne vist et behov for at skabe klarhed om tilladte hjælpemidler samt forholdet mellem småskalatilladelser og almindelige tilladelser til efterforskning efter og udnyttelse af mineraler. Særligt i forhold til reglerne om indsamling og brydning har erfaringerne givet anledning til at genoverveje forbuddet mod indsamling af såkaldte værdifulde mineraler.

Erfaringerne med Inatsisartutloven har også vist et behov for at kodificere den praksis, der er fulgt i tilladelsesvilkårene vedrørende rettighedshavers forpligtelser i forhold til skatterapportering og skatteindbetaling.

2. Hovedpunkter i forslaget*2.1. Småskala råstofaktiviteter*

I de senere år og særligt siden 2014 har der været stigende interesse for området vedrørende småskala råstofaktiviteter. Antallet af personer, der ansøger om en småskalatilladelse, er også stigende.

I slutningen af november 2015 afholdte Naalakkersuisut en workshop om småskala råstofaktiviteter i kulturhuset Katuaq i Nuuk for rettighedshavere efter småskalatilladelser og andre interesserede personer. Et af formålene med workshoppen var, at de nævnte personers erfaringer med udførelse af småskala råstofaktiviteter og eventuelle forslag til forbedringer på

området kunne bidrage til en generel opdatering af Inatsisartutlovens regler vedrørende småskala råstofaktiviteter og indsamling og brydning af mineraler uden en tilladelse.

Ved fremsættelsen af forslaget har Naalakkersuisut forsøgt at imødekomme de konkrete forslag, der blev fremsat på workshopen, i det omfang det er muligt.

Opdateringen af Inatsisartutlovens regler vedrørende småskala råstofaktiviteter sker generelt med henblik på at sikre, at reglerne er hensigtsmæssige og tidssvarende. Opdateringen sker videre som led i Naalakkersuisuts ønske om generelt at føre en politik, der fremmer beskæftigelsen i Grønland, herunder også inden for området vedrørende småskala råstofaktiviteter. Naalakkersuisut ønsker at værne om den erfaring med blandt andet at udnytte smykkesten, som den fastboende befolkning i Grønland gennem generationer har oparbejdet. Det sker blandt andet ved at søge at skabe bedre rammer for den fastboende befolkning i Grønland, som ønsker at drive småskalavirksomhed.

I forslaget foretages blandt andet en række præciseringer af ordlyden af bestemmelserne i kapitel 8 i Inatsisartutloven. Betegnelserne ”småskala tilladelse”, ”småskala tilladelsen” og ”småskala tilladelser” ændres efter forslaget overalt til ”småskalatilladelse”, småskalatilladelsen” og ”småskalatilladelser”. Desuden er strukturen i Inatsisartutlovens kapitel 8 generelt søgt systematiseret på en mere hensigtsmæssig måde, i det omfang det er relevant. Flere bestemmelser er derfor flyttet til andre steder i forslaget. Se for eksempel forslagets § 34. Det præciseres videre blandt andet, at reglerne i kapitel 8 generelt ikke omfatter radioaktive mineraler.

Forslaget indeholder nye bestemmelser, der giver mulighed for, at en småskalatilladelse uden eneret kan meddeles for et område, der er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til efterforskning efter eller udnyttelse af mineralske råstoffer efter § 16 eller en småskalatilladelse med eneret efter § 33. Det kan ske, hvis rettighedshaveren efter eneretstilladelsen har meddelt skriftligt samtykke dertil. Rettighedshaveren kan til enhver tid tilbagekalde samtykket. Rettighedshaveren efter småskalatilladelsen uden eneret kan ikke kræve erstatning eller kompensation eller i øvrigt rette noget krav mod rettighedshaveren efter eneretstilladelsen eller Naalakkersuisut på grundlag af en tilbagekaldelse af samtykket.

Den nævnte bestemmelse har til formål at sikre, at andre kan få mulighed for at udføre råstofaktiviteter i et område, der for eksempel ikke aktivt søges udnyttet af en rettighedshaver efter en eneretstilladelse. Bestemmelsen sikrer samtidig, at en rettighedshavers ret efter en eneretstilladelse netop er en eneret. Rettighedshaveren kan således frit vælge ikke at give samtykke til, at en rettighedshaver efter en småskalatilladelse uden eneret kan udføre efterforskning og udnyttelse i tilladelsesområdet efter den almindelige tilladelse efter § 16. Rettighedshaveren efter den almindelige tilladelse efter § 16 kan dog også i stedet vælge at give samtykke til, at

en rettighedshaver efter en småskalatilladelse uden eneret kan udføre råstofaktiviteter i området.

Efter den gældende Inatsisartutlov kan Naalakkersuisut meddele tilladelse til, at en rettighedshaver efter en småskalatilladelse med eneret kan beskæftige op til 9 personer i tilladelsesområdet på samme tid, forudsat at antallet af personer, der udfører aktiviteter efter tilladelsen, ikke overstiger 10 på samme tid. I forslaget præciseres det, at ordet "beskæftige" ikke alene vedrører aktiviteter, der er baseret på et ansættelsesforhold. En person, der er beskæftiget af rettighedshaveren, kan både være ansat af rettighedshaveren eller udføre aktiviteter for rettighedshaveren uden at være ansat af rettighedshaveren.

Den gældende Inatsisartutlov indeholder ikke bestemmelser om, hvilke hjælpemidler der må anvendes ved udførelse af aktiviteter efter en småskalatilladelse med eneret. Forslaget angiver, at råstofaktiviteter efter en småskalatilladelse med eneret må udføres ved anvendelse af ikke-mekaniske og mekaniske håndholdte hjælpemidler. Opregningen er ikke udtømmende. Håndholdte hjælpemidler, der ikke er mekaniske, kan for eksempel være hammer, mejsel, brækstang og hakke. Håndholdte hjælpemidler, der er mekaniske, kan for eksempel være boremaskiner, skæremaskiner og fræsemaskiner. Anvendelse af de nævnte hjælpemidler kræver ikke særlig godkendelse fra Naalakkersuisut.

Med forslaget præciseres det, at rettighedshaveren efter en småskalatilladelse med eneret generelt og uden særlig godkendelse deraf har ret til at anvende en række hjælpemidler ved udførelse af aktiviteter efter småskalatilladelsen. Tilladelsesområdet efter en småskalatilladelse med eneret er, i modsætning til tilladelsesområdet efter en småskalatilladelse uden eneret, begrænset til en største størrelse på 1 km².

Anvendelse af småsprængning efter en småskalatilladelse med eneret kræver en særlig godkendelse deraf fra Naalakkersuisut.

Efter forslaget er der ikke længere krav om, at de håndholdte hjælpemidler, der anvendes ved udførelse af aktiviteter efter en småskalatilladelse med eller uden eneret, størrelsesmæssigt skal være af mindre karakter.

Det følger generelt af Inatsisartutlovens ordning for småskala råstofaktiviteter og formålet med ordningen, at der er tale om aktiviteter af et mindre omfang end efter en almindelig tilladelse til efterforskning efter eller udnyttelse af mineraler. I et vist omfang stilles derfor også mindre strenge krav til aktiviteterne efter en småskalatilladelse end til aktiviteterne efter en almindelig tilladelse til efterforskning eller udnyttelse.

Den gældende Inatsisartutlov indeholder ikke bestemmelser om, hvornår aktiviteter udført efter en småskalatilladelse er af et sådant omfang og en sådan karakter med videre, at der bør ske en overgang fra en småskalatilladelse til en almindelig tilladelse til efterforskning eller udnyttelse. Forslaget indeholder nye bestemmelser om Naalakkersuisuts beføjelser til at vurdere og træffe afgørelse i sådanne tilfælde. Efter forslaget vil Naalakkersuisut i sådanne tilfælde skulle afvise en ansøgning om en småskalatilladelse og i stedet henvise ansøgeren til at søge om meddelelse af en almindelig tilladelse til efterforskning eller udnyttelse. Ligeledes vil Naalakkersuisut kunne tilbagekalde en småskalatilladelse, hvis de udførte aktiviteter vurderes at være af et sådant omfang, at disse kun må udføres efter en almindelig tilladelse til efterforskning eller udnyttelse.

Forslaget indeholder videre ændringer med hensyn til, hvornår en rettighedshaver efter en småskalatilladelse er undtaget fra kravet om at udarbejde en udnyttelsesplan og en nedlukningsplan. Forslaget angiver, at en rettighedshaver efter en småskalatilladelse uden eneret ikke skal lave en udnyttelsesplan og en nedlukningsplan, hvis rettighedshaveren kun vil foretage udnyttelse ved anvendelse af håndholdte hjælpemidler, der ikke er mekaniske, som for eksempel hammer, mejsel, brækstang og hakke. Rettighedshaveren skal da indsende en erklæring derom til Naalakkersuisut, der skal godkende erklæringen, inden rettighedshaveren iværksætter udnyttelse eller dermed forbundne aktiviteter og foranstaltninger.

Undtagelsen til kravet om udarbejdelse af en udnyttelsesplan og en nedlukningsplan afhænger ikke længere af, om rettighedshaveren udnytter værdifulde mineraler eller mindre værdifulde mineraler. Efter forslaget afhænger kravet til udarbejdelse af en udnyttelsesplan og en nedlukningsplan af de hjælpemidler, der anvendes ved udførelse af aktiviteterne efter tilladelsen. Baggrunden for dette er blandt andet, at aktiviteter, der alene udføres ved anvendelse af håndholdte hjælpemidler, der ikke er mekaniske, generelt ikke eller kun i ubetydelig eller mindre grad påvirker tilladelsesområdet og dets natur og miljø med videre.

Afslutningsvis er der i kapitel 8 indsat en generel hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om småskala råstofaktiviteter og småskalatilladelser. Det sikrer, at reglerne vedrørende småskala råstofaktiviteter og småskalatilladelser løbende kan opdateres og dermed tilpasses den udvikling, der sker inden for området. Hjemmelsbestemmelsen er delvist en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende Inatsisartutlov.

2.2. Indsamling og brydning af mineraler uden tilladelse

På workshoppen om småskala råstofaktiviteter, som omtalt i afsnit 2.2, var der et klart ønske om, at den fastboende befolkning uden tilladelse dertil kunne indsamle både værdifulde mineraler og mindre værdifulde mineraler. Der var blandt andet et ønske om, at den fastboende befolkning kunne indsamle og bryde mineraler i et område omfattet af en almindelig tilladelse med eneret efter § 16 eller en småskalatilladelse med eneret efter § 33, og at det kunne ske med eller uden forudgående skriftligt samtykke dertil fra rettighedshaveren efter eneretstilladelsen.

Ved fremsættelsen af forslaget har Naalakkersuisut generelt forsøgt at imødekomme de konkrete forslag, der blev fremsat på workshoppen, i det omfang det er muligt.

Retten for den fastboende befolkning til, uden tilladelse dertil, at foretage ikke-erhvervsmæssig indsamling af både værdifulde og mindre værdifulde, løstliggende mineraler er medtaget i forslaget. I modsætning til tidligere er det således muligt for en fastboende person at indsamle alle mineraler, der ligger løst i naturen, herunder blandt andet også værdifulde mineraler som for eksempel diamant, safir, rubin, smaragd, chrysoberyl og opal. Forslaget indeholder dog en generel hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte bestemmelser om, at den fastboende befolknings ret til at indsamle og bryde mineraler efter §§ 45 og 45 a ikke omfatter nærmere angivne bestemte mineraler. Hverken en fastboende person eller en rettighedshaver efter en småskalatilladelse med eller uden eneret må indsamle, bryde eller i øvrigt udnytte radioaktive mineraler.

Som noget nyt angives i forslaget nogle eksempler på, hvornår en fastboende person foretager erhvervsmæssig udnyttelse af mineraler, og dermed hvornår aktiviteterne går fra at være omfattet af § 45 til at være omfattet af § 45 a. Efter forslaget foretager en fastboende person erhvervsmæssig indsamling af mineraler, hvis personen sælger mineraler indsamlet uden tilladelse, forarbejder sådanne mineraler og sælger dem, eller udfører sådanne mineraler fra Grønland med henblik på salg eller forarbejdning og salg uden for Grønland.

En fastboende persons erhvervsmæssige indsamling af mineraler uden tilladelse reguleres af § 45 a. Efter forslagets § 45 a udgår kravet om, at de hjælpemidler, personen må anvende ved brydning af mineraler, størrelsesmæssigt skal være ”mindre”. Brydning efter forslagets § 45 a, stk. 1, må dog fortsat kun foretages ved anvendelse af håndholdte, ikke-mekaniske hjælpemidler. Der gælder derimod ikke længere et krav om, at hjælpemidlet størrelsesmæssigt skal være af mindre karakter. En fastboende person, der bryder mineraler efter § 45 a, stk. 1, må således efter forslaget anvende de samme hjælpemidler som en person, der udfører aktiviteter efter en småskalatilladelse uden eneret.

Forslaget tydeliggør, at der gælder en øvre grænse for den indsamling og brydning af mineraler, en fastboende person kan foretage uden tilladelse dertil. Forslaget tydeliggør videre, at en person, der ønsker at foretage indsamling eller brydning af mineraler med en samlet værdi, der er større end 100.000 kr. om året, kan ansøge om meddelelse af en småskatilladelse til udnyttelse af mineralerne efter reglerne i kapitel 8 for det område, hvor personen ønsker at indsamle eller bryde mineralerne.

Forslaget har blandt andet til formål at skabe klare regler for, hvornår mineraler, der er indsamlet eller brudt i Grønland, kan udføres fra Grønland, eventuelt ved meddelelse af en eksporttilladelse. Forslaget angiver, at en fastboende person, uden eksporttilladelse dertil, må foretage ikke-erhvervsmæssig udførsel af mineraler fra Grønland. Det følger blandt andet af forslaget, at en fastboende person, uden eksporttilladelse dertil, må udføre egne mineraler, herunder for eksempel mineralsmykker og mineralkunsthåndværk, fra Grønland til eget personligt brug uden for Grønland. Bestemmelsen har til formål at sikre, at en fastboende kan tage sine ejendele med sig, herunder egne mineraler, mineralsmykker, mineralkunsthåndværker og lignende fra Grønland. Det er dog en betingelse, at de nævnte genstande udføres fra Grønland til eget personligt brug uden for Grønland.

En fastboende må endvidere, uden eksporttilladelse dertil, foretage udførsel af mineraler fra Grønland til andre personers personlige og ikke-erhvervsmæssige brug, i det omfang den samlede værdi af mineralerne ikke er større end 25.000 kr. om året.

Hvis en fastboende foretager erhvervsmæssig udførsel af mineraler fra Grønland, kræver dette meddelelse af en eksporttilladelse dertil. Det samme gælder for ikke-erhvervsmæssig udførsel af mineraler fra Grønland i tilfælde, der ikke er omfattet af forslagets § 45, stk. 3. Udførsel af mineraler fra Grønland til andre personers personlige og ikke-erhvervsmæssige brug, herunder for eksempel til gave, i det omfang den samlede værdi af mineralerne er større end 25.000 kr. om året, kræver således meddelelse af en eksporttilladelse dertil. Begrænsningen med hensyn til, hvilke værdier der årligt kan udføres til andre personers personlige og ikke-erhvervsmæssige brug uden for Grønland, har blandt andet til formål at sikre, at fastboende ikke foretager erhvervsmæssig udførsel af mineraler under dække af, at der er tale om for eksempel gaver efter stk. 3.

Som noget nyt vil det være muligt for den fastboende befolkning at foretage ikke-erhvervsmæssig indsamling i et område, der er omfattet af en eneretstilladelse til efterforskning. Det vil dog fortsat ikke være muligt at foretage erhvervsmæssig indsamling og brydning i et område, der er omfattet af en eneretstilladelse til efterforskning eller udnyttelse, medmindre eneretshaveren meddeler samtykke hertil.

Det følger af forslaget, at rettighedshaveren efter eneretstilladelsen til enhver tid kan tilbagekalde samtykket, og at modtageren af samtykket ikke kan kræve erstatning eller i øvrigt rette noget krav mod rettighedshaveren efter eneretstilladelsen eller Naalakkersuisut på grundlag af en tilbagekaldelse af samtykket eller tab som følge deraf.

Formålet med bestemmelsen er at medvirke til at øge den fastboende befolknings adgang til, i begrænset omfang, at indsamle og udnytte mineraler i Grønland, herunder også i områder omfattet af en eneretstilladelse, hvori en fastboende som udgangspunkt ikke kan indsamle eller bryde mineraler, jf. forslagets § 45 b, stk. 1-3. Bestemmelsen har videre til formål at sikre rettighedshaverens eneret til at udføre råstofaktiviteter i det område, der er omfattet af rettighedshaverens eneretstilladelse, medmindre rettighedshaveren samtykker til andet.

Bestemmelsen angiver således, at en fastboende kan foretage indsamling af mineraler efter § 45 i et område, der er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til udnyttelse af mineralske råstoffer efter § 16 eller en småskalatilladelse med eneret til udnyttelse af mineraler efter § 33, hvis rettighedshaveren efter eneretstilladelsen giver skriftligt samtykke dertil.

Bestemmelsen angiver videre, at en fastboende kan foretage indsamling og brydning af mineraler efter § 45 a i et område, der er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til efterforskning efter eller udnyttelse af mineralske råstoffer efter § 16 eller en småskalatilladelse med eneret til efterforskning efter eller udnyttelse af mineraler efter § 33, hvis rettighedshaveren efter eneretstilladelsen giver skriftligt samtykke dertil.

Efter den gældende Inatsisartutlov må den fastboende befolkning ikke indsamle og bryde værdifulde mineraler, som for eksempel diamant, safir, rubin, smaragd, chrysoberyl, opal og radioaktive mineraler. I modsætning til tidligere må den fastboende befolkning efter forslaget indsamle og bryde alle mineraler, bortset fra radioaktive mineraler. Retten til at indsamle og bryde mineraler efter forslaget omfatter således også værdifulde mineraler, som for eksempel diamant, safir, rubin, smaragd, chrysoberyl og opal. Forslaget indeholder dog en generel hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte bestemmelser om, at den fastboende befolknings ret til at indsamle og bryde mineraler efter §§ 45 og 45 a ikke omfatter nærmere angivne bestemte mineraler. Det kan for eksempel være visse værdifulde mineraler, som for eksempel diamanter, safirer, rubiner, smaragder, chrysoberyler og opaler.

Ikke-fastboende, herunder for eksempel turister, vil efter forslaget ikke kunne foretage indsamling eller brydning, medmindre dette sker under en guidet tur, arrangeret af en småskalarettighedshaver, i et område omfattet af dennes småskalatilladelse. Hvis indsamling eller brydning finder sted under en sådan tur, vil en ikke-fastboendes adgang til at indsamle og bryde mineraler efter forslaget omfatte de samme mineraler som småskalarettighedshaveren kan indsamle og bryde. Radioaktive mineraler og andre bestemte mineraler, som Naalak-

kersuisut bestemmer, er dog undtaget.

Ikke-fastboende vil således under en guidet tur, arrangeret af en småskalarettighedshaver i et område omfattet af dennes småskalatilladelse, kunne indsamle og bryde visse værdifulde mineraler, som for eksempel diamanter, safirer, rubiner, smaragder, chrysoberyler og opaler, hvis disse mineraler er omfattet af småskalatilladelsen.

Efter forslaget kan ikke-fastboende som udgangspunkt kun foretage udførsel af mineraler, hvis personen er meddelt en eksporttilladelse. En ikke-fastboende vil dog kunne udføre mineraler uden en eksporttilladelse, hvis der er tale om ikke-erhvervsmæssig udførsel af mineraler fra Grønland, hvis mineralerne er købt af en fastboende, og købet kan dokumenteres, herunder for eksempel ved en kvittering, en faktura eller et certifikat. Eksempelvis kan en turist købe mineraler af en fastboende til private formål, for eksempel som souvenir eller til gave, og udføre dem fra Grønland mod forevisning af en kvittering, en faktura eller et certifikat.

En turist eller anden person, der ikke er fastboende i Grønland, må desuden købe mineraler i Grønland og udføre dem fra Grønland med henblik på at videresælge dem uden for Grønland. Udførsel af mineraler købt i Grønland til sådanne formål, der ikke er af privat karakter, kræver dog, at Naalakkersuisut meddeler en eksporttilladelse dertil.

En person, der ikke er en fastboende, og som ønsker at udføre mineraler købt af andre personer end en fastboende, eller som har købt mineraler af en fastboende, men ikke kan fremvise en kvittering, en faktura eller et certifikat, som dokumenterer købet, skal ligeledes have en eksporttilladelse.

2.3. Skatterapportering og -indbetaling

I praksis foregår myndighedsbehandlingen på råstofområdet med hensyn til skat i tæt samarbejde med skattemyndighederne.

Den gældende Inatsisartutlov indeholder en bestemmelse om, at Naalakkersuisut kan fastsætte vilkår eller træffe afgørelse om, at en rettighedshaver skal sikre, at dennes entreprenører, leverandører og tjenesteydere med videre foretager skatterapportering og skatteindbetaling i overensstemmelse med den almindelige skattelovgivning.

Den gældende Inatsisartutlov indeholder dog ikke nærmere bestemmelser om Naalakkersuisuts muligheder for at gribe ind i sager på råstofområdet, hvor skattemyndighederne konstaterer, at der er manglende skatteindrapportering eller manglende skatteindbetaling. Forslaget skal give de relevante myndighedsenheder bedre værktøjer til at koordinere indsatsen på rå-

stofområdet i situationer, hvor der er manglende skatterapportering eller manglende skatteindbetaling.

Forslaget ændrer ikke forpligtelsen for en rettighedshaver og dennes entreprenører, leverandører og tjenesteydere med videre til at foretage skatterapportering og skatteindbetaling i overensstemmelse med den almindelige skattelovgivning. Forslaget har heller ikke til hensigt at pålægge rettighedshaver at foretage skatteindrapportering eller skatteindbetaling på vegne af sine entreprenører, leverandører og tjenesteydere med videre.

Forslaget giver derimod Naalakkersuisut bedre adgang til at fastsætte bestemmelser om, at aktiviteter omfattet af Inatsisartutloven eksempelvis ikke kan udføres, så længe der ikke foretages skatterapportering eller skatteindbetaling efter den almindelige skattelovgivning.

Forslaget sammenholdt med gældende Inatsisartutlov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Forslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I inatsisartutlov nr. 7 af 7. december 2009 om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydninger herfor (råstofloven), som ændret ved inatsisartutlov nr. 26 af 18. december 2012, inatsisartutlov nr. 6 af 8. juni 2014 og inatsisartutlov nr. 16 af 3. juni 2015 foretages følgende ændringer:</p>
	<p>1. Efter § 3 c indsættes:: ” § 3 d. En afgørelse om forhold omfattet af Inatsisartutloven kan kun indbringes for domstolene inden for en frist på 1 år. Fristen regnes fra dagen for meddelelsen af afgørelsen til en part, hvis afgørelsen er meddelt til en part. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra dagen for offentliggørelsen. Hvis fristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.</p> <p><i>Stk. 2.</i> I forhold til en part i en klagesag efter § 3 b, regnes fristen i stk. 1 først fra dagen, hvor afgørelsen i klagesagen er meddelt</p>

	<p>til parten.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Indbringelse for domstolene af en afgørelse har ikke opsættende virkning, medmindre Naalakkersuisut bestemmer andet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> En afgørelse om forhold omfattet af Inatsisartutloven kan kun indbringes for domstolene med kompetence i Grønland. En afgørelse, der indbringes for domstolene, skal indbringes for Retten i Grønland som 1. instans.”</p>
	<p>2. Overalt i Inatsisartutloven ændres ”småskala tilladelse”, ”småskala tilladelsen” og ”småskala tilladelser” til ”småskalatilladelse”, ”småskalatilladelsen” og ”småskalatilladelser”.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> En tilladelse til småskala efterforskning og udnyttelse (småskala tilladelse) kan uanset § 16, stk. 3, kun meddeles til fysiske personer, der opfylder kravene i stk. 3, og museer, der opfylder kravene i stk. 9.</p>	<p>3. I § 32, <i>stk. 2</i>, ændres ”stk. 9” til ”stk. 6”.</p>
<p>§ 33. Naalakkersuisut kan på nærmere fastsatte vilkår meddele tilladelse med eller uden eneret til småskala efterforskning eller udnyttelse af mineraler.</p>	<p>4. § 33, <i>stk. 1</i>, affattes således:</p> <p>” § 33. Naalakkersuisut kan på nærmere fastsatte vilkår meddele småskalatilladelse med eller uden eneret til småskala efterforskning efter eller udnyttelse af mineraler. En småskalatilladelse kan ikke omfatte efterforskning efter eller udnyttelse af radioaktive mineraler.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Småskalatilladelser kan meddeles som tilladelser til samtidig efterforskning og udnyttelse eller særskilt for henholdsvis efterforskning og udnyttelse. I en småskalatilladelse til efterforskning kan der tillægges retighedshaveren fortrinsret til meddelelse af en småskalatilladelse til udnyttelse. I en småskalatilladelse til efterforskning, udnyttelse eller</p>

	<p>samtidig efterforskning og udnyttelse kan der tillægges rettighedshaveren fortrinsret til meddelelse af en almindelig tilladelse med eneret til efterforskning efter eller udnyttelse af mineraler efter § 16 og fastsættes vilkår derom.”</p>
<p><i>Stk. 6.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser om småskala råstofaktiviteter, herunder bestemmelser om betaling af gebyr for meddelelse af småskala tilladelser efter stk. 1 og indsendelse af ansøgninger herom og betaling af udgifter i forbindelse med sagsbehandling og anden myndighedsbehandling vedrørende sådanne tilladelser.</p>	<p>5. § 33, <i>stk. 6</i>, affattes således: ” <i>Stk. 6.</i> En person, der er meddelt tilladelse efter stk. 1, kan efter godkendelse fra Naalakkersuisut arrangere guidede ture for fastboende og ikke-fastboende med henblik på at fremvise Grønlands geologi.”</p>
<p>§ 34. Tilladelsesområdet for en småskala tilladelse fastsættes i tilladelsen, jf. dog stk. 2 og 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Tilladelsesområdet for en småskala tilladelse med eneret må ikke fastsættes større end 1 km².</p> <p><i>Stk. 3.</i> Tilladelsesområdet for en småskala tilladelse uden eneret omfatter ikke områder, der er eller bliver omfattet af en småskala tilladelse med eneret.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Tilladelsesområdet for en småskala tilladelse uden eneret omfatter ikke områder, hvor der er eller bliver meddelt tilladelse med eneret til efterforskning eller udnyttelse af mineraler efter § 16.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om et højeste antal småskala tilladelser, som på ethvert tidspunkt kan være i kraft.</p> <p><i>Stk. 6.</i> En småskala tilladelse efter § 33 meddeles for en periode på indtil 3 år.</p> <p><i>Stk. 7.</i> En rettighedshaver, som under en småskala tilladelse med eneret har påvist kommercielt udnyttelige forekomster og</p>	<p>6. § 34 affattes således: ” § 34. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser om et højeste antal småskalatilladelser, som på ethvert tidspunkt kan være i kraft.</p> <p><i>Stk. 2.</i> En småskalatilladelse efter § 33 meddeles for en periode på indtil 3 år.</p> <p><i>Stk. 3.</i> En rettighedshaver, der efter en småskalatilladelse med eneret har påvist kommercielt udnyttelige forekomster af mineraler og iværksat udnyttelse af forekomsterne, og som i øvrigt har opfyldt de i tilladelsen anførte vilkår, har ret til forlængelse af tilladelsesperioden med indtil 10 år ad gangen. Den samlede tilladelsesperiode kan ikke overstige 30 år.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Tilladelsesområdet for en småskala tilladelse fastsættes i tilladelsen, jf. dog stk. 5-7.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Tilladelsesområdet for en småskala tilladelse med eneret må ikke fastsættes for et større areal end 1 km².</p> <p><i>Stk. 6.</i> Tilladelsesområdet for en småskala tilladelse med eneret kan ikke meddeles for</p>

<p>iværksat udnyttelse af forekomsterne, og som i øvrigt har opfyldt de i tilladelsen anførte vilkår, har ret til forlængelse af tilladelsesperioden med indtil 10 år ad gangen. Den samlede tilladelsesperiode kan ikke overstige 30 år.</p>	<p>områder, der ved meddelelsen af småskatilladelsen er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til efterforskning efter eller udnyttelse af mineralske råstoffer efter § 16 eller en anden småskatilladelse med eneret efter § 33.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Tilladelsesområdet for en småskatilladelse uden eneret omfatter ikke områder, der ved meddelelsen af småskatilladelsen er eller senere bliver omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til efterforskning efter eller udnyttelse af mineralske råstoffer efter § 16 eller en småskatilladelse med eneret efter § 33, jf. dog § 34 a.”</p>
	<p>7. Efter § 34 indsættes:</p> <p>” § 34 a. En småskatilladelse uden eneret kan meddeles for et område, der er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til efterforskning efter eller udnyttelse af mineralske råstoffer efter § 16 eller en småskatilladelse med eneret efter § 33, hvis skriftligt samtykke dertil er meddelt af rettighedshaveren efter eneretstilladelsen. Det skriftlige samtykke skal dokumenteres over for Naalakkersuisut ved indlevering af dokumentet med samtykket til Naalakkersuisut, hvis Naalakkersuisut anmoder derom.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Rettighedshaveren efter eneretstilladelsen efter § 16 eller § 33 kan tilbagekalde samtykket efter stk. 1 ved meddelelse derom til rettighedshaveren efter småskatilladelsen uden eneret. Efter tilbagekaldelsen omfatter småskatilladelsen uden eneret ikke området, der er omfattet af eneretstilladelsen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Rettighedshaveren efter småskatilladelsen uden eneret kan ikke rette erstatningskrav eller andre krav mod rettighedshaveren efter eneretstilladelsen eller Naalakkersuisut på grundlag af tilbagekaldelsen af et</p>

	<p>samtykke efter stk. 1 eller tab som følge deraf.”</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Naalakkersuisut kan meddele tilladelse til, at en rettighedshaver efter en småskala tilladelse med eneret kan beskæftige op til 9 personer i tilladelsesområdet på samme tid, jf. dog stk. 5.</p>	<p>8. § 35, <i>stk. 4</i>, affattes således: ”<i>Stk. 4.</i> Naalakkersuisut kan meddele tilladelse til, at en rettighedshaver efter en småskalatilladelse med eneret kan beskæftige op til 9 personer i tilladelsesområdet på samme tid, jf. dog stk. 5. Det gælder, uanset om personerne er ansat af rettighedshaveren eller udfører aktiviteter for rettighedshaveren uden at være ansat af rettighedshaveren.”</p>
<p>§ 36. I småskala tilladelser fastsætter Naalakkersuisut nærmere bestemmelser om udførelse af råstofaktiviteter efter tilladelsen. Bestemmelserne fastsættes under hensyn til rettighedshaverens planlagte råstofaktiviteter, herunder aktiviteternes type og omfang. Når ændrede aktiviteter eller forhold gør det påkrævet, kan Naalakkersuisut fastsætte ændrede bestemmelser.</p> <p><i>Stk. 2.</i> I småskala tilladelser fastsætter Naalakkersuisut nærmere bestemmelser om, hvilke aktiviteter der henholdsvis må udføres uden særlig godkendelse, kun må udføres efter særlig godkendelse og ikke må udføres.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Råstofaktiviteter efter småskala tilladelser uden eneret må kun udføres ved anvendelse af håndholdte hjælpemidler, der ikke er mekaniske, som for eksempel hammer, mejsel, brækstang og hakke, jf. dog stk. 4.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Naalakkersuisut kan meddele en småskala tilladelse uden eneret med småsprængningstilladelse. Råstofaktiviteter efter en sådan tilladelse må også udføres ved anvendelse af håndholdte hjælpemidler, der er mekaniske, som for eksempel boremaskiner, skæremaskiner og fræsemaskiner, og ved</p>	<p>9. § 36 affattes således: ” § 36. I en småskalatilladelse kan Naalakkersuisut fastsætte nærmere vilkår om udførelse af råstofaktiviteter efter tilladelsen. Vilkårene fastsættes under hensyn til rettighedshaverens planlagte råstofaktiviteter, herunder aktiviteternes type og omfang. Når ændrede aktiviteter eller forhold gør det påkrævet, kan Naalakkersuisut fastsætte ændrede vilkår.</p> <p><i>Stk. 2.</i> I en småskalatilladelse kan Naalakkersuisut fastsætte nærmere vilkår om, hvilke aktiviteter der henholdsvis må udføres uden særlig godkendelse, kun må udføres efter særlig godkendelse og ikke må udføres.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Råstofaktiviteter efter en småskala tilladelse uden eneret må kun udføres ved anvendelse af håndholdte hjælpemidler, der ikke er mekaniske, som for eksempel hammer, mejsel, brækstang og hakke, jf. dog stk. 4.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Hvis rettighedshaveren efter en småskalatilladelse uden eneret ansøger derom, kan Naalakkersuisut meddele en særlig godkendelse af, at råstofaktiviteter efter tilladelsen også må udføres i et eller flere bestemte områder ved anvendelse af håndholdte hjælpemidler, der er mekaniske, som for eksem-</p>

<p>anvendelse af småsprængning.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Naalakkersuisut fastsætter bestemmelser om anvendelse af småsprængning og om godkendelse deraf.</p>	<p>pel boremaskiner, skæremaskiner og fræsemaskiner, og ved anvendelse af småsprængning. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser om en sådan godkendelse og vilkår derfor.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Råstofaktiviteter efter en småskalatilladelse med eneret må udføres ved anvendelse af ikke-mekaniske og mekaniske håndholdte hjælpemidler.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Hvis rettighedshaveren efter en småskalatilladelse med eneret ansøger derom, kan Naalakkersuisut meddele en særlig godkendelse af, at råstofaktiviteter efter tilladelsen også må udføres ved anvendelse af småsprængning. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser om en sådan godkendelse og vilkår derfor.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om udførelse af råstofaktiviteter, tilknyttede aktiviteter, anvendelse af hjælpemidler, køretøjer og anlæg med videre.”</p>
	<p>10. Efter § 36 indsættes:</p> <p>” § 36 a. Naalakkersuisut fører tilsyn med og afgør, om planlagte og udførte aktiviteter efter en småskalatilladelse er småskala råstofaktiviteter eller er almindelige råstofaktiviteter, som kun må udføres efter en almindelig tilladelse til forundersøgelse, efterforskning efter eller udnyttelse af mineraler efter §§ 15 eller 16 og 29.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Hvis planlagte råstofaktiviteter efter en ansøgt småskalatilladelse ikke er småskala råstofaktiviteter, skal Naalakkersuisut afvise en ansøgning om meddelelse af en småskalatilladelse og henvise ansøgeren til at ansøge om meddelelse af en almindelig tilladelse efter §§ 15 eller 16 og 29.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Hvis planlagte eller udførte råstofak-</p>

	<p>tiviteter efter en meddelt småskalatilladelse ikke er småskala råstofaktiviteter, kan Naalakkersuisut tilbagekalde småskalatilladelsen og henvise ansøgeren til at ansøge om meddelelse af en almindelig tilladelse efter §§ 15 eller 16 og 29. Rettighedshaveren efter en småskalatilladelse kan ikke rette erstatningskrav eller andre krav mod Naalakkersuisut på grundlag af en tilbagekaldelse af småskalatilladelsen eller tab som følge deraf.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser, vilkår og træffe afgørelse om forholdene nævnt i stk. 1-3, herunder om nærmere forhold og kriterier af betydning for afgørelsen efter stk. 1, om forhold vedrørende tilbagekaldelse af en småskalatilladelse efter stk. 3 og om rettighedshaverens eventuelle ret til meddelelse af en almindelig tilladelse efter §§ 15 eller 16 og 29 ved rettighedshaverens opfyldelse af alle krav og vilkår derfor.”</p>
<p>§ 37. Reglerne i § 18, stk. 4, om undersøgelser og planer vedrørende samfundsmæssig bæredygtighed, gælder ikke for småskala tilladelser.</p>	<p>11. I § 37, <i>stk. 1</i>, ændres ”§ 18, stk. 4” til ”§ 18, stk. 5”.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Reglerne i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis en rettighedshaver efter en tilladelse uden eneret kun vil foretage udnyttelse af mindre værdifulde mineraler. Rettighedshaveren skal da fremsende en erklæring herom til Naalakkersuisut. Erklæringen skal være godkendt af Naalakkersuisut inden rettighedshaveren iværksætter udnyttelse eller dermed forbundne aktiviteter og foranstaltninger.</p>	<p>12. § 38, <i>stk. 2</i>, affattes således: ”<i>Stk. 2.</i> Reglerne i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis en rettighedshaver efter en tilladelse uden eneret kun vil foretage udnyttelse ved anvendelse af håndholdte hjælpemidler, der ikke er mekaniske, som for eksempel hammer, mejsel, brækstang og hakke. Rettighedshaveren skal da indsende en erklæring derom til Naalakkersuisut. Erklæringen skal være godkendt af Naalakkersuisut, inden rettighedshaveren iværksætter udnyttelse eller dermed forbundne aktiviteter og foranstaltninger.”</p>

	<p>13. Efter § 38 indsættes:</p> <p>” § 38 a. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om småskala råstofaktiviteter og småskalatilladelser, herunder om forholdene nævnt i §§ 32-38, om betaling af gebyr for meddelelse af småskalatilladelser efter § 33, stk. 1, og indsendelse af ansøgninger derom samt om betaling af udgifter i forbindelse med sagsbehandling og anden myndighedsbehandling vedrørende småskala råstofaktiviteter og småskalatilladelser.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om, at aftaler mellem en rettighedshaver efter en småskalatilladelse og dennes ansatte, rådgivere, leverandører af varer og tjenesteydelser, långivere og aftagere af mineraler med videre skal godkendes af Naalakkersuisut, og at Naalakkersuisut kan fastsætte vilkår for en godkendelse.”</p>
<p>§ 45. En person, der er fast bosiddende i og fuldt skattepligtig til Grønland, (en fastboende) kan, uden at der dertil kræves tilladelse, foretage ikke-erhvervsmæssig indsamling af løstliggende mineraler, jf. dog §§ 45 c og 45 d.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Hvis mineraler, der er indsamlet efter stk. 1, ønskes solgt eller forarbejdet med salg for øje, kan der ansøges om en småskala tilladelse til udnyttelse af mineralerne efter reglerne i kapitel 8 for det område, hvor mineralerne er indsamlet.</p> <p><i>Stk. 3.</i> En småskala tilladelse kan ikke meddeles for området nævnt i stk. 2, hvis det er omfattet af en tilladelse med eneret til efterforskning eller udnyttelse af mineraler efter § 16 eller en småskala tilladelse med eneret til efterforskning eller udnyttelse af</p>	<p>14. § 45 affattes således:</p> <p>” § 45. En person, der er fast bosiddende i og fuldt skattepligtig til Grønland, kan, uden at der kræves tilladelse dertil, foretage ikke-erhvervsmæssig indsamling af løstliggende mineraler, jf. dog §§ 45 b-45 d.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Hvis en fastboende sælger mineraler, der er indsamlet efter stk. 1, forarbejder sådanne mineraler og sælger dem, eller udfører sådanne mineraler fra Grønland med henblik på salg eller forarbejdning og salg, er indsamlingen af mineralerne erhvervsmæssig og omfattet af § 45 a. Det samme gælder, i det omfang den samlede værdi af mineralerne er større end 100.000 kr. om året.</p> <p><i>Stk. 3.</i> En fastboende må uden eksporttilladelse dertil foretage ikke-erhvervsmæssig udførsel af mineraler fra Grønland til eget</p>

<p>mineraller efter § 33.</p> <p><i>Stk. 4.</i> En småskala tilladelse kan dog meddeles for området nævnt i stk. 2, hvis skriftligt samtykke dertil er meddelt af rettighedshaveren efter eneretstilladelsen, og dette ved anmodning derom godtgøres ved indlevering af samtykket til Naalakkersuisut.</p>	<p>personlig brug, jf. dog §§ 45 c og 45 d. En fastboende må uden eksporttilladelse dertil også foretage ikke-erhvervsmæssig udførsel af mineraler fra Grønland til andre personers personlige og ikke-erhvervsmæssige brug, i det omfang den samlede værdi af mineralerne ikke er større end 25.000 kr. om året, jf. dog §§ 45 c og 45 d.</p> <p><i>Stk. 4.</i> En fastboende må kun foretage erhvervsmæssig udførsel af mineraler fra Grønland, hvis den fastboende er meddelt en eksporttilladelse dertil. Det samme gælder for ikke-erhvervsmæssig udførsel af mineraler fra Grønland i tilfælde, der ikke er omfattet af stk. 3.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser om forholdene nævnt i stk. 1-4.”</p>
<p>§ 45 a. En fastboende, jf. § 45, stk. 1, kan, uden at der dertil kræves tilladelse, foretage erhvervsmæssig indsamling af løstliggende mineraler og brydning af mineraler, hvis den samlede værdi af mineralerne ikke er større end 100.000 kr. om året, jf. dog §§ 45 c og 45 d. Brydning må kun foretages ved anvendelse af mindre håndholdte hjælpemidler, der ikke er mekaniske, som for eksempel hammer, mejsel, brækstang og hakke.</p>	<p>15. I § 45 a, stk. 1, 1. pkt., ændres ”§§ 45 c og 45 d” til ”§§ 45 b-45 d”.</p>
<p>§ 45 a. En fastboende, jf. § 45, stk. 1, kan, uden at der dertil kræves tilladelse, foretage erhvervsmæssig indsamling af løstliggende mineraler og brydning af mineraler, hvis den samlede værdi af mineralerne ikke er større end 100.000 kr. om året, jf. dog §§ 45 c og 45 d. Brydning må kun foretages ved anvendelse af mindre håndholdte hjælpemidler, der ikke er mekaniske, som for eksempel hammer, mejsel, brækstang og hakke.</p>	<p>16. I § 45 a, stk. 1, 2. pkt., udgår ”mindre”.</p>

	<p>17. I § 45 a indsættes efter <i>stk. 5</i> som nyt stykke: ”<i>Stk. 6.</i> En fastboende, der ønsker at foretage indsamling eller brydning af mineraler med en samlet værdi, der er større end 100.000 kr. om året, jf. <i>stk. 2</i>, kan ansøge om en småskalatilladelse til udnyttelse af mineralerne efter reglerne i kapitel 8 for det område, hvor den fastboende ønsker at indsamle eller bryde mineralerne. Hvis den fastboende ikke ansøger om eller ikke meddeles en sådan småskalatilladelse, finder <i>stk. 1-5</i> anvendelse.”</p> <p><i>Stk. 6</i> bliver herefter <i>stk. 7</i>.</p>
<p><i>Stk. 6.</i> Med virkning fra 1. januar året efter denne inatsisartutlovs ikrafttræden reguleres beløbet på 100.000 kr. i <i>stk. 1</i> og <i>2</i> årligt i overensstemmelse med ændringen i det grønlandske forbrugerprisindeks.</p>	<p>18. § 45 a, <i>stk. 6</i>, der herefter bliver <i>stk. 7</i>, affattes således: ” <i>Stk. 7.</i> Med virkning fra 1. januar året efter denne Inatsisartutlovs ikrafttræden reguleres beløbet på 100.000 kr. i <i>stk. 1, 2</i> og <i>6</i> årligt i overensstemmelse med ændringen i det grønlandske forbrugerprisindeks.”</p>
<p>§ 45 b. Indsamling eller brydning efter §§ 45-45 a må ikke foretages i et område, der er omfattet af en tilladelse med eneret til efterforskning eller udnyttelse af mineralske råstoffer efter § 16 eller en småskala tilladelse med eneret til efterforskning eller udnyttelse af mineraler efter § 33.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Indsamling og brydning må dog foretages i et sådant område, hvis skriftligt samtykke dertil er meddelt af rettighedshaveren efter tilladelsen, og dette ved anmodning derom godtgøres ved indlevering af samtykket til Naalakkersuisut.</p>	<p>19. § 45 b affattes således: ” § 45 b. Indsamling efter § 45 kan foretages i et område, der er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til efterforskning efter mineralske råstoffer efter § 16 eller en småskalatilladelse med eneret til efterforskning efter mineraler efter § 33.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Indsamling efter § 45 må ikke foretages i et område, der er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til udnyttelse af mineralske råstoffer efter § 16 eller en småskalatilladelse med eneret til udnyttelse af mineraler efter § 33, jf. dog <i>stk. 4</i>.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Indsamling og brydning efter § 45 a må ikke foretages i et område, der er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til ef-</p>

	<p>terforskning efter eller udnyttelse af mineraliske råstoffer efter § 16 eller en småskatilladelse med eneret til efterforskning efter eller udnyttelse af mineraler efter § 33, jf. dog stk. 5.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Indsamling efter § 45 kan foretages i et tilladelsesområde efter en eneretstilladelse som nævnt i stk. 2, hvis skriftligt samtykke dertil er meddelt af rettighedshaveren efter eneretstilladelsen.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Indsamling og brydning efter § 45 a kan foretages i et tilladelsesområde efter en eneretstilladelse som nævnt i stk. 3, hvis skriftligt samtykke dertil er meddelt af rettighedshaveren efter eneretstilladelsen.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Det skriftlige samtykke efter stk. 4 og 5 skal godtgøres over for Naalakkersuisut ved indlevering af dokumentet med samtykket til Naalakkersuisut, hvis Naalakkersuisut anmoder derom.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Rettighedshaveren efter eneretstilladelsen kan tilbagekalde samtykket efter stk. 4 og 5 ved meddelelse derom til modtageren af samtykket. Efter tilbagekaldelsen må indsamling og brydning efter §§ 45 og 45 a ikke foretages i området, der er omfattet af eneretstilladelsen.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Modtageren af et samtykke efter stk. 4 og 5 kan ikke rette erstatningskrav eller andre krav mod rettighedshaveren efter eneretstilladelsen eller Naalakkersuisut på grundlag af tilbagekaldelsen af samtykket eller tab som følge deraf.”</p>
<p>§ 45 c. Adgangen til at indsamle og bryde mineraler efter §§ 45-45 a omfatter ikke diamanter, safir, rubin, smaragd, chrysoberyl, opal og radioaktive mineraler.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om, at andre mineraler end de i</p>	<p>20. § 45 c affattes således:</p> <p>” § 45 c. Adgangen til at indsamle og bryde mineraler og udføre mineraler fra Grønland efter §§ 45 og 45 a omfatter ikke radioaktive mineraler.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nær-</p>

<p>stk. 1 nævnte er undtaget fra adgangen til indsamling efter §§ 45-45 a.</p>	<p>mere bestemmelser om, at adgangen til at indsamle, bryde og udføre mineraler fra Grønland efter §§ 45 og 45 a ikke omfatter bestemte mineraler.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser om, at mineraler, der er indsamlet eller brudt efter §§ 45 eller 45 a, kun må udføres fra Grønland, hvis en eksporttilladelse dertil er meddelt af Naalakkersuisut.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser om, at salg af bestemte mineraler ikke må finde sted før mineralerne er værdisat.”</p>
<p>§ 45 e. En person, der er meddelt en småskala tilladelse efter § 33, kan efter godkendelse fra Naalakkersuisut arrangere guidede ture for fastboende og turister med henblik på at fremvise Grønlands geologi.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser om aktiviteterne i stk. 1.</p>	<p>21. § 45 e affattes således: ” § 45 e. En person, der ikke er en fastboende, jf. § 45, stk. 1, må ikke foretage indsamling eller brydning af mineraler, jf. dog § 33, stk. 6.</p> <p><i>Stk. 2.</i> En person, der ikke er fastboende, må kun foretage udførsel af mineraler, hvis personen er meddelt en eksporttilladelse dertil, jf. dog stk. 3.</p> <p><i>Stk. 3.</i> En person, der ikke er en fastboende, må uden eksporttilladelse dertil foretage ikke-erhvervsmæssig udførsel af mineraler fra Grønland, hvis mineralerne er købt af en fastboende, og købet kan dokumenteres.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Adgangen til udførsel fra Grønland efter stk. 2 og 3 omfatter ikke radioaktive mineraler.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om, at adgangen til udførsel fra Grønland efter stk. 2 og 3 ikke omfatter bestemte mineraler.”</p>
<p>§ 45 f. Ikke fastboende og turister må ikke</p>	<p>22. § 45 f ophæves.</p>

<p>indsamle mineraler med henblik på udførelse.</p>	
<p><i>Stk. 3.</i> Rettighedshavere og andre omfattet af denne inatsisartutlov skal meddele alle oplysninger, som er fornødne for myndighedsbehandling af deres virksomhed eller aktiviteter omfattet af inatsisartutloven. Naalakkersuisut kan til gennemførelse af myndighedsbehandling omfattet af denne inatsisartutlov pålægge rettighedshavere og andre at indsende de oplysninger på den måde og i den form, som Naalakkersuisut finder nødvendig. Naalakkersuisut kan fastsætte vilkår om eller træffe afgørelse om, at en rettighedshaver skal sikre, at dennes entreprenører, tjenesteydere, leverandører med videre afgiver oplysninger og dokumenter vedrørende skattemæssige forhold og foretager skatteindbetalinger i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler i Grønland.</p>	<p>23. I § 86, <i>stk. 3, 3. pkt.</i>, ophæves.</p>
	<p>24. Efter § 86 indsættes:</p> <p>” § 86 a. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser med henblik på at sikre, at en rettighedshaver og dennes entreprenører, leverandører og tjenesteydere med videre afgiver oplysninger og dokumenter vedrørende skattemæssige forhold og foretager skatteindbetalinger i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler i Grønland.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan efter <i>stk. 1</i> fastsætte bestemmelser om, at en rettighedshaver skal sikre, at dennes entreprenører, leverandører og tjenesteydere med videre afgiver oplysninger og dokumenter vedrørende skattemæssige forhold og foretager skatteindbetalinger i overensstemmelse med de til enhver</p>

	<p>tid gældende regler i Grønland.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut kan endvidere efter stk. 1 fastsætte bestemmelser om, at en rettighedshaver skal ophøre med at udføre aktiviteter efter en tilladelse efter inatsisartutloven indtil rettighedshaveren og dennes entreprenører, leverandører og tjenesteydere med videre har afgivet oplysninger og dokumenter vedrørende skattemæssige forhold og foretaget skatteindbetalinger i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler i Grønland.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Bestemmelserne nævnt i stk. 1-3 kan fastsættes i bekendtgørelser, tilladelser, godkendelser og afgørelser med videre.”</p>
<p>§ 95. Naalakkersuisut kan bestemme, at myndighedsopgaver efter denne inatsisartutlov varetages af andre offentlige myndigheder eller private parter i nærmere bestemt omfang jf. dog § 3, stk. 1 og 2. Medmindre andet bestemmes i bemyndigelsen, har de bemyndigede offentlige myndigheder eller private parter og deres medarbejdere dermed samme beføjelser, som Naalakkersuisut og dens medarbejdere ville have ved varetagelsen af den pågældende opgave.</p>	<p>25. I § 95 ændres ”§ 3, stk. 1 og 2” til ”§ 3, stk. 1”.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2017.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Tilladelser til forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af mineralske råstoffer, som er meddelt ved Inatsisartutlovens ikrafttræden, bevarer deres gyldighed.</p> <p>Inatsisartutloven finder også anvendelse på sådanne tilladelser, rettighedshavere efter sådanne tilladelser samt aktiviteter omfattet</p>

	<p>af råstofloven ved Inatsisartutlovens ikrafttræden. Inatsisartutloven finder desuden anvendelse på aktiviteter, herunder indsamling, brydning og udnyttelse af mineralske råstoffer, som er omfattet af råstofloven og foretaget før Inatsisartutlovens ikrafttræden, og på mineralske råstoffer, som er indsamlet, brutt eller udnyttet ved sådanne aktiviteter.</p> <p>Inatsisartutloven finder endvidere anvendelse på afgørelser om forhold omfattet af råstofloven truffet før Inatsisartutlovens ikrafttræden, idet tidsfristen nævnt i § 3 d, stk. 1 dog regnes fra tidspunktet for Inatsisartutlovens ikrafttræden.</p>
--	--

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes ikke at have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget indeholder ikke materielle regler om forhold vedrørende miljø, natur eller folkesundhed. Inatsisartutlovens høje krav til miljø og naturbeskyttelse videreføres uændret.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes ikke at have økonomiske konsekvenser for borgerne.

Forslaget fastsætter en frist på 1 år til, at indbringe en afgørelse for domstolene. Forslaget forhindrer ikke borgeren i at klage over et forhold til Ombudsmanden for Inatsisartut.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har i perioden 13. maj 2016 til 17. juni 2016 været i høring hos følgende: Samtlige departementer i Grønlands Selvstyre, Miljøstyrelsen for Råstofområdet,

KANUKOKA, Kommuneqarfik Sermersooq, ICC Grønland, WWF Verdensnaturfonden, Avataq, Transparency International Greenland, GOIA, Grønlands Erhverv, NUSUKA, S. I. K., NUNAOIL A/S, Asiaq, Nunatsinni Advokatit, DCE Nationalt Center for Miljø og Energi, GEUS, Grønlands Domstole, Ombudsmanden for Inatsisartut, Rigsombudsmanden i Grønland samt eksisterende småskalarettighedshavere.

Forslaget har desuden været i offentlig høring på Grønlands Selvstyres høringsportal.

Der er modtaget høringssvar fra følgende:

Formandens Departement, Finansdepartementet, Departementet for Familie, Ligestilling, Sociale Anliggender og Justitsvæsen, Miljøstyrelsen for Råstoffer, Departementet for Natur, Miljø og Energi, Nuummi Ujaqkerituut Peqatigiiffiat – Kalaallit Nunaat, Knud Seblon, Alfred ER Jakobsen, KANUKOKA, Kommunerqarfik Sermersooq, S. I. K., Grønlands Erhverv, True North Gems Greenland A/S, Greenland Minerals and Energy Ltd, Hudson Resources Inc., Nunatsinni Advokatit, WWF verdensnaturfonden, Transparency International Greenland og ICC Grønland.

I det følgende behandles høringssvarene og de forslag til ændringer, der er indkommet under høringen. Det bemærkes, at høringssvarene, som er anført i kursiv, kun er gengivet i hovedtræk på baggrund af en foretaget væsentlighedsvurdering.

Ombudsmanden for Inatsisartut har meddelt, at denne ikke afgiver høringssvar, men henviser dog i sit brev til sin udtalelse af 1. december 2014 angående den generelle organisation af den udøvende magt i Grønlands Selvstyre samt myndighedsstrukturen, herunder aktindsigtsreglernes anvendelse, på Råstofområdet.

Ombudsmanden for Inatsisartuts henvisning vedrører en del af forslaget, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

Departementet for Familie, Ligestilling, Sociale Anliggender og Justitsvæsen har ingen bemærkninger til forslaget.

Finansdepartementet har ingen substantielle bemærkninger til forslaget, men foreslår, at et tekstafsnit i afsnit 2.2 i de almindelige bemærkninger vedrørende ændringer i småskalareglerne omformuleres med henblik på at fremme læsevenligheden. Videre finder Finansdepartementet, at det pågældende afsnit med fordel kan flyttes til den forudgående side for at fremhæve afsnittets væsentlighed.

Tekstafsnittet vedrører den foreslåede § 34 b, som er udgået i forslaget, der fremsættes for Inatsisartut. De pågældende tekstafsnit i de almindelige bemærkninger er derfor ligeledes ud-

gået i forslaget, der fremsættes for Inatsisartut.

KANUKOKA har i samarbejde med Kommune Kujalleq, Qeqqata Kommunia og Qaasuitsup Kommunia indgivet et fælles hørings svar. I det følgende henvises blot til KANUKOKA og ikke til de tre kommuner hver for sig.

KANUKOKA finder, at ændringsforslag generelt er uhensigtsmæssige og foreslår derfor en samlet ændring af råstoflovgivningen i sin helhed efter inddragelse af relevante parter, herunder arbejdsmarkedets parter og kommunerne.

Kommuneqarfik Sermersooq finder det positivt, at småskalarettighedshavere er inddraget i lovgivningsprocessen, men efterlyser inddragelse af andre interessenter.

Transparency International Greenland (TIG) efterlyser borgerinddragelse i forslaget.

WWF Verdensnaturfonden (WWF) finder, at ændringslove generelt gør det svært for almindelige borgere at gennemskue retstilstanden, hvorfor WWF i stedet anbefaler at der fremsættes et nyt forslag til en samlet ny råstoflov, fremfor at fremsætte ændringer til enkelte bestemmelser.

Formålet med ændringslove er netop, at der kun foretages ændringer i enkelte bestemmelser i lovgivningen, frem for at der hver gang, der skal foretages justeringer, fremsættes en helt ny lov. Hvis sådanne justeringer i form af ændringsforslag ikke længere er mulige, men at der derimod skal fremsættes en helt ny samlet lov ved hver enkelt justering, vil dette indebære et unødvendigt forbrug af ressourcer. Som en konsekvens af en sådan mindre fleksibel lovgivningsproces, vil lovgivningen sjældnere blive opdateret, og borgeren ville opleve en forældet retstilstand, der ikke ville kunne følge med den teknologiske og metodemæssige udvikling, der sker på råstofområdet.

Konkret i forhold til inddragelse af relevante parter, er det i høringsprocessen tillagt vægt, at forslaget i særlig grad vedrører småskalaområdet. Derfor er høringsmaterialet, udover den almindelige 5-ugers offentliggørelse på Grønlands Selvstyres høringsportal, sendt direkte til en række relevante høringsparter, herunder samtlige rettighedshavere af småskalatilladelser. Endvidere er der blevet afholdt et møde med småskalaforeningen Nuummi Ujaqerituut Peqatigiiffiat – Kalaallit Nunaat, hvor høringsmaterialet blev gennemgået, og foreningen kunne stille uddybende spørgsmål.

TIG og Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC) henviser i deres respektive hørings svar til det samme bilag, som er udarbejdet af en ekstern part, og som indeholder bemærkninger til forslaget. I det følgende henvises der blot til TIG og ICC og ikke til det særskilte bilag.

TIG og ICC finder, at forslaget kan medføre begrænsninger i adgangen til aktindsigt, i det omfang myndighedsstrukturen ændres, hvorfor forslaget udtrykkeligt bør forholde sig hertil.

WWF Verdensnaturfonden (WWF) finder, at en fri adgang til at sammenlægge myndigheder i én myndighed vil begrænse offentlighedens adgang til information om forvaltningen. WWF finder, at dette ikke stemmer overens med principperne om åbenhed og merinddragelse i Naalakkersuisuts koalitionsaftale.

Denne del af høringssvarene vedrører en del af forslaget, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

Miljøstyrelsen for Råstofområdet, Alfred ER Jakobsen, S. I. K., ICC og WWF udtrykker sammenlignelige bekymringer for, at forslaget åbner op for, at myndighedsstrukturen kan ændres således, at miljøområdet ikke er ressortmæssigt adskilt fra råstofområdet. Begge anbefaler, at der sikres en adskillelse mellem miljøområdet, som skal fastsætte og føre tilsyn med miljøvilkår, og det generelle råstofområde, der blandt andet skal administrere tilladelser.

Departement for Natur, Miljø og Energi samt Miljøstyrelsen for Råstofområdet foreslår en identisk ændring af forslaget, således at henholdsvis råstofområdet og miljøområdet ikke kan varetages af det samme medlem af Naalakkersuisut. Videre foreslår Departement for Natur, Miljø og Energi samt Miljøstyrelsen for Råstofområdet en identisk ny formulering, der skal præcisere hvilke specifikke forhold, der er henholdsvis råstofforhold og miljøforhold.

TIG og ICC i fællesskab finder, at der skal sikres adskillelse mellem henholdsvis råstofområdet og miljøområdet. TIG og ICC foreslår, at dette kan sikres ved, at der i forslaget indskrives, at de to områder ikke kan varetages af det samme medlem af Naalakkersuisut.

Denne del af høringssvarene vedrører en del af forslaget, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

TIG og ICC finder, at indførelsen af adgangen til at ændre myndighedsstrukturen ikke i tilstrækkelig grad bygger på dokumenterbare evalueringer af den nuværende myndighedsstruktur.

Denne del af høringssvarene vedrører en del af forslaget, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

Kommuneqarfik Sermersooq og KANUKOKA udtrykker sammenlignelig bekymring for, at lovtæksten vedrørende organisationsændringer fremstår uklar, og at intentionerne bag forsla-

get ikke er tilstrækkeligt redegjorte for.

Denne del af høringssvarene vedrører en del af forslaget, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

TIG og ICC finder, at myndighedsstrukturen på råstofområdet allerede på nuværende tidspunkt er uklar, og at den nuværende Inatsisartutlovs myndighedsstruktur ikke er fuldt ud udnyttet.

Denne del af høringssvaret vedrører en del af forslaget, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

TIG og ICC efterspørger, hvilken status styrelserne på råstofområdet vil have frem til det tidspunkt, hvor de eventuelt indlemmes i deres ressortdepartement.

Denne del af høringssvaret vedrører en del af forslaget, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

Departementet for Natur, Miljø og Energi finder, at det klart bør fremgå af forslaget, at myndighedsbehandlingen skal foretages af den myndighed, der har den største fagspecifikke viden på det pågældende område.

Denne del af høringssvaret vedrører en del af forslaget, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

TIG og ICC finder, at en eventuel nedlæggelse af en styrelse for derved at lade styrelsen indgå i det relevante ressortdepartement vil medføre en nedprioritering af den hidtidige styrelses arbejdsopgaver og besværliggøre rekruttering og fastholdelse af kompetencer ved ressortændringer. TIG og ICC finder, at dette især er relevant for miljøområdet.

Denne del af høringssvaret vedrører en del af forslaget, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

TIG og ICC finder, at en eventuel ændring af myndighedsstrukturen vil være problematisk i forhold til at sikre adskillelse af råstofindtægter og indtægter, der indbetales til dækning af udgifter i Råstofmyndighedens regi, og som i henhold til Selvstyreloven § 7, stk. 2, nr. 1 tilfalder Grønlands Selvstyre.

Denne del af høringssvaret vedrører en del af forslaget, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

Grønlands Erhverv (GE) finder, at retssikkerhed fjernes, hvis Naalakkersuisut kan beslutte, hvilken myndighed skal træffe afgørelser i medfør af Inatsisartutloven.

Hudson Resources Inc. vedlægger i deres høringssvar et notat fra Nuna Advokater. I det følgende henvises der blot til Hudson Resources Inc. og ikke særskilt til Nuna Advokater. Notatet er i øvrigt næsten identisk med det høringssvar, som Nunatsinni Advokatit har indsendt.

Hudson Resources Inc. og Nunatsinni Advokatit finder, at det er usædvanligt, at Naalakkersuisut er ansvarlig for fordelingen af arbejdsopgaver.

Denne del af høringssvarene vedrører en del af forslaget, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

KANUKOKA finder, at det ikke fremmer udenlandske investeringer, hvis investorerne ikke har et klart billede af myndighedsstrukturen på råstofområdet.

Hudson Resources Inc. og Nunatsinni Advokatit finder, at det er en forringelse for brugeren, at en-dørs-princippet udgår.

Denne del af høringssvarene vedrører en del af forslaget, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

Alfred ER Jakobsen finder, at enhver person til enhver tid bør have klageadgang for enhver råstofaktivitet.

KANUKOKA finder, at en fjernelse af klageadgangen er en forringelse af borgernes muligheder til at påvirke afgørelser på råstofområdet.

ICC er stærkt betænkelig ved fjernelse af en klageadgang.

GE finder, at adgangen til at anmode om en genvurdering af en afgørelse ikke giver en tilstrækkelig retssikkerhed i forhold til en egentlig klageadgang.

TIG og ICC finder, at remonstration ikke kan opveje en forringelse af rekursadgangen.

Hudson Resources Inc. og Nunatsinni Advokatit finder, at fjernelsen af klageadgangen er en forringelse af retssikkerheden, samt at en anmodning om genvurdering af en afgørelse er uden reel betydning, da Hudson Resources Inc. og Nunatsinni Advokatit finder det urealistisk, at samme myndighed når frem til et nyt resultat.

Denne del af høringssvarene vedrører en del af forslaget, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

TIG og ICC efterspørger sammenhængen mellem forslaget og klagebestemmelserne i Inatsisartutlov nr. 25 af 18. december 2012 om bygge- og anlægsarbejder ved storskalaprojekter (storskalaloven).

Denne del af høringssvaret vedrører en del af forslaget, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

TIG og ICC foreslår en ændret terminologi i forslagets om anmodning om genvurdering af en sag.

Denne del af høringssvaret vedrører en del af forslaget, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

WWF foreslår, at der oprettes en uvildig klageinstitution.

TIG og ICC finder, at det ikke vil være i strid med demokratiske og forfatningsretlige principper at indføre en højere klageinstans end Naalakkersuisut.

Denne del af høringssvaret vedrører en del af forslaget, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

TIG og ICC efterspørger, at afgørelser truffet af det samlede Naalakkersuisut kan indbringes for Naalakkersuisut med anmodning om genvurdering af sagen.

Denne del af høringssvaret vedrører en bestemmelse om lovbestemt remonstration, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut. Generelt vil der dog fortsat efter de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger være en adgang til remonstration på ulovbestemt grundlag.

Formandens Departement finder, at personkredsen beskrevet i forslaget om adgang til at anmode om genvurdering af en afgørelse bør udskilles til en særskilt bestemmelse, der kun omfatter de persongrupper, der ikke allerede har en ulovbestemt remonstrationsadgang.

Denne del af høringssvaret vedrører en del af forslaget, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

ICC finder, at forslaget afskærer udenlandske foreninger fra at øve indflydelse på råstofom-

rådet. Videre finder ICC, at grønlandske NGO'er ofte har begrænsede midler.

TIG og ICC finder, at forslagets afgrænsning af udenlandske foreninger og organisationer er usaglig. Videre foreslås, at bestemmelsen ændres til at dække lokale og landsdækkende foreninger, og at der i vurderingen ikke lægges vægt på de faktiske forhold udover de geografiske forhold.

Denne del af høringssvaret vedrører en bestemmelse om lovbestemt remonstration, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

WWF finder, at personkredsen i forslaget om adgang til at anmode om genvurdering af en sag er søgt formuleret, så den udelukker WWF og andre organisationer.

Denne del af høringssvaret vedrører en bestemmelse om lovbestemt remonstration, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

Nuummi Ujaqerituut Peqatigiiffiat – Kalaallit Nunaat (NUP), udtrykker generel tilfredshed med forslaget, men knytter enkelte bemærkninger til forslaget.

NUP henstiller til, at foreninger, som efter deres vedtægter har til formål at varetage væsentlige interesser vedrørende småskalatiladelser omfattes af personkredsen i forslagets bestemmelse vedrørende genvurderingssager.

Denne del af høringssvaret vedrører en bestemmelse om lovbestemt remonstration, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

KANUKOKA sætter spørgsmålstegn ved, om det er hensigtsmæssigt, at en anmodning om genvurdering af en sag udskyder muligheden for ombudsmandskontrol.

Denne del af høringssvaret vedrører en bestemmelse om lovbestemt remonstration, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

TIG og ICC finder, at lovbemærkningerne til forslagets bestemmelse om genvurderingssager bør præciseres, således at det tydeligt fremgår, at bestemmelsen ikke afskærer fra ulovbestemt remonstration efter 6 uger.

Denne del af høringssvaret vedrører en bestemmelse om lovbestemt remonstration, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

KANUKOKA finder, at genvurderingssager, der rejses af modstandere af råstofprojekter, kan

forsinke råstofprojektet.

Denne del af høringssvaret vedrører en bestemmelse om lovbestemt remonstration, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

WWF finder, at klager bør have opsættende virkning.

Denne del af høringssvaret vedrører en del af forslaget, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut. Den nuværende Inatsisartutlov § 3 b, stk. 4 og 6 indebærer, at klage over visse afgørelser ikke har opsættende virkning. Dette vurderes nødvendigt af hensyn til ikke at skabe unødvendige forsinkelser i råstofprojekter. Den nuværende Inatsisartutlov § 3 b, stk. 4 og 6 indebærer dog ligeledes en adgang for Naalakkersuisut at bestemme, at visse nærmere bestemte klager skal have opsættende virkning. Forslaget ændrer ikke herpå.

KANUKOKA anbefaler, at der bør indsættes eksempler i bemærkningerne til forslagets bestemmelse om genvurderingssager om Naalakkersuisuts adgang til at fastsætte nærmere bestemmelser om genvurdering m.v.

Denne del af høringssvaret vedrører en bestemmelse om lovbestemt remonstration, som er udgået i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut.

Alfred ER Jakobsen finder, at borgere til enhver tid skal kunne indbringe en afgørelse for domstolene.

Hudson Resources Inc. og Nunatsinni Advokatit finder, at 1 års fristen i forslaget om indbringelse af en afgørelse truffet i medfør af Inatsisartutloven for domstolene generelt er betænkelig, herunder, hvis effekten af afgørelsen først viser sig efter 1 år.

Fristen er fastholdt i den foreslåede § 3 d, stk. 1 i det forslag, som fremsættes for Inatsisartut. Hensynet med at fastsætte en frist er at sikre alle relevante parter en endelig retsstilling. Råstofaktører har et sagligt behov for at kunne handle i tillid til truffne afgørelser uden frygt for, at sagen efter længere tid kan indbringes for og ændres af domstolene. Der henvises i det hele til begrundelsen i bemærkningerne til bestemmelsen.

Der er bevidst valgt en længere frist, end den frist, som kendes fra dansk ret. Dette for at sikre, at relevante parter har en rimelig frist til at gøre brug af domstolsprøvelsen.

Hudson Resources Inc. og Nunatsinni Advokatit finder det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at samme myndighed som har truffet afgørelsen, skal vurdere, om der skal dispenseres fra fristen for indbringelse af en afgørelse truffet i medfør af Inatsisartutloven for domstolene.

Formandens Departement, TIG, ICC og Alfred ER Jakobsen anbefaler, at det overlades til domstolene at vurdere, om der skal tillades fravigelse af fristen om indbringelse af en afgørelse truffet i medfør af Inatsisartutloven for domstolene.

Forslaget, der fremsættes for Inatsisartut, er delvist ændret. 1 års fristen er fastholdt, men bestemmelsen indeholder ikke længere en særlig hjemmel for Naalakkersuisut til at fravige fristen. Ændringen medfører, at fristen i § 3 d, stk. 1 gøres absolut i overensstemmelse med det i høringssvarene foreslåede. Det vurderes hensigtsmæssigt, at det overlades til domstolene at vurdere, om der bør tillades fravigelse af fristen.

TIG, ICC og GE finder, at forslagets § 1, nr. 1 (§ 3 d, stk. 4) er overflødig, idet GE finder, at forholdet allerede reguleres i lov om rettens pleje.

Det følger udtrykkeligt af § 55 i retsplejeloven for Grønland, at kredsretterne er 1. instans for alle sager, der ikke ved (dansk) lov, Inatsisartutlov eller Inatsisartutforordning er henlagt til Retten i Grønland som 1. instans.

Bestemmelsen er indført for at sikre, at en afgørelse om forhold omfattet af Inatsisartutloven indbringes for Retten i Grønland som 1. instans.

Miljøstyrelsen for Råstoffer finder det generelt problematisk, hvis forslaget vil medføre, at miljø- og naturbeskyttelsen på råstofområdet bliver svagere end på det almene område.

Det er ikke hensigten med forslaget, at svække natur- og miljøbeskyttelsen i forhold til de regelsæt, der er gældende på det almene miljø- og naturområde. I overensstemmelse med de drøftelser, der er foregået mellem Råstofdepartementet og Miljøstyrelsen for Råstoffer forud for forslagets fremsættelse, er forslaget, der fremsættes for Inatsisartut, generelt forsøgt tilpasset, således at miljø- og naturbeskyttelsen på råstofområdet ikke bliver svagere end på det almene område.

GME er i tvivl om, hvorvidt småskatilladelser er forbeholdt den fastboende befolkning, eller om selskaber kan ansøge om småskatilladelser.

En småskatilladelse kan kun meddeles fysiske personer, det vil sige ikke selskaber, der har folkeregisteradresse i Grønland og er fuldt skattepligtige her i landet, og som har opfyldt disse betingelser de forudgående 5 år. Der kan undtagelsesvis fraviges fra det 5-årige krav, hvis det skønnes rimeligt ud fra personens tilknytning til Grønland, og når opholdet uden for Grønland skyldes uddannelsesmæssige årsager eller lignende.

KANUKOKA er positivt indstillet på, at forslaget skaber bedre rammer for den fastboende befolkning til at drive småskalavirksomhed, men finder dele af forslaget svært at forstå, herunder forslagets § 1, nr. 6 (§ 34, stk. 7), som KANUKOKA finder at have tilbagevirkende kraft.

Det følger af bestemmelsen, at den udelukkende finder anvendelse på småskalatilladelser uden eneret, det vil sige tilladelser, hvor tilladelsesområdet omfatter et helt kommuneområde. Formuleringen "... eller senere bliver ..." skal sikre, at småskalatilladelsen uden eneret skal respektere de eneretstilladelser, der er på området, både eksisterende og fremtidige, og både almindelige tilladelser efter råstoflovens § 16 og småskalatilladelser med eneret efter råstoflovens § 33.

Der er således ikke tale om direkte tilbagevirkende kraft som sådan, men snarere en præcisering af, at i det omfang, der senere meddeles en eneretstilladelse, vil den oprindelige småskalatilladelse uden eneret skulle vige for den nye eneretstilladelse, dog således at småskalatilladelsen uden eneret fortsat omfatter det resterende område, som ikke er omfattet af eneretstilladelsen.

Departementet for Natur, Miljø og Energi anbefaler, at tilladelsesområder for småskalatilladelser uden eneret indsnævres, eller at følsomme områder på forhånd undtages herfra, idet tilladelsesområdets geografiske omfang medfører, at det ikke muligt at give en konkret og fyldestgørende vurdering af påvirkningen på eventuel beskyttelsesværdig flora og fauna.

Tilladelsesområder for småskalatilladelser uden eneret fastsættes i praksis til at omfatte et kommuneområde. Denne praksis fastholdes ved forslaget. Det bemærkes, at 'Regler for feltarbejde og rapportering vedrørende mineralske råstoffer (excl. kulbrinter) i Grønland' også er gældende for småskalatilladelser, og at ansøgninger om småskalatilladelser uden eneret altid sendes i høring til Departementet for Natur, Miljø og Energi, således at departementet har mulighed for at gøre opmærksom på følsomme områder i høringssvaret til de konkrete ansøgninger i overensstemmelse med almindelig praksis.

Departementet for Natur, Miljø og Energi henstiller til, at bestemmelsen i forslagets § 1, nr. 6 (§ 34, stk. 5) om størrelsen af et småskalatilladelsesområde med eneret præciseres, således at tilladelsesområder kun kan udlægges som 1x1 km².

Forslaget er ikke ændret, idet bestemmelsen allerede angiver, at tilladelsesområder ikke må fastsættes for et større areal end 1 km². En ændring, som den Departementet for Natur, Miljø og Energi foreslår, vil medføre, at et småskalatilladelsesområde med eneret skal være kvadratiske. Dette vil udelukke, at småskalatilladelsesområder med eneret kan fastsættes som for eksempel 0,5 km x 2 km. Et sådant tilladelsesområde er ikke kvadratisk i størrelse, men over-

stiger heller ikke den maksimale tilladte 1 km².

Denne fleksibilitet til at fastsætte ikke-kvadratiske tilladelsesområder er nødvendig, idet de geografiske og geologiske omstændigheder tilsiger, at det ikke altid er hensigtsmæssigt at afgrænse tilladelsesområder kvadratisk. Videre medfører det tilgængelige kortmateriale, at det ikke altid er muligt, at angive nøjagtige tilladelsesstørrelser, hvorfor det anses for at være nødvendigt at bevare en vis grad af fleksibilitet i bestemmelsen.

KANUKOKA finder, at forslagets § 1, nr. 7 (henholdsvis §§ 34 a og b) bestemmelser indeholder gentagelser. Videre finder KANUKOKA, at der er en indbyrdes modstrid i forslagets § 1, nr. 7 (§ 34 b, stk. 3 er i modstrid med § 34 a, stk. 1).

Denne del af høringssvaret vedrører den oprindeligt foreslåede § 34 b, som er udgået i det forslag, som fremsættes for Inatsisartut. Denne del af høringssvaret findes derfor ikke længere at have relevans for nærværende forslag.

Kommuneqarfik Sermersooq anbefaler, at flere interessenter ikke skal have mulighed for at operere indenfor det samme eneretsområde.

Hudson Resources Inc. og Nunatsinni Advokatit finder, at forslagets § 1, nr. 7 (§ 34 b) indgribende og i modstrid med enerettighedshaverens forventning om eneret.

Knud Seblon finder, at forslaget udhuler rettighedshaveres eneret og modsætter sig, at småskalarettighedshavere uden eneret skal kunne opnå rettigheder på et eneretsområde uden enerettighedshaverens samtykke.

GE finder, at forslaget er et brud på eneretten, og at det kan forventes, at enerettighedshaveren kan rette et erstatningsansvar mod Naalakkersuisut.

Greenland Minerals and Energy Ltd (GME) finder, at forslaget udvander eneretten, hvis småskalarettighedshaveren uden eneret kan trumfe eksisterende rettigheder. GME ser hellere, at småskalarettighedshaveren skal indgå en aftale med enerettighedshaveren. GME finder, at PR-hensyn tilsiger, at der vil være pres på enerettighedshaveren at give samtykke.

True North Gems Greenland A/S (TNGG) modsætter sig generelt, at der foretages ændringer på småskalaområdet, der kan påvirke almindelige råstoffilladelser.

TNGG finder, at forslaget strider mod den eneret, som enerettighedshavere er blevet tilkendt. Videre findes den foreslåede samtykkeordning urimelig, idet TNG finder det uhensigtsmæssigt, hvis enerettighedshaveren dermed kan blive presset til at forklare sit afslag offentligt på

baggrund af fortrolige informationer om mineralernes beskaffenhed.

Dele af ovenstående høringssvar vedrører den oprindeligt foreslåede § 34 b, som vedrørte Naalakkersuisuts adgang til at træffe afgørelse om, at en tilladelsesområdet for en småskalatil-ladelse uden eneret skulle kunne omfatte et tilladelsesområde omfattet af et eneretsområde. Bestemmelsen er udgået i det forslag, som fremsættes for Inatsisartut. Disse dele vurderes derfor ikke længere at have relevans for nærværende forslag.

I det forslag, som fremsættes for Inatsisartut, fastholdes samtykkeordningen dog. Samtykkeordningen sikrer, at der ikke kan foregå småskalaaktiviteter på eneretsområdet uden rettighedshavers samtykke. Et samtykke kan gives på vilkår. § 34 a er en valgfri mulighed, rettighedshavere af eneretstilladelser kan gøre brug af, såfremt de ønsker at have et samarbejde med en rettighedshaver af en småskalatil-ladelse uden eneret eller blot gerne vil tillade denne at udnytte et andet mineral, end det mineral som rettighedshaveren af eneretstilladelsen udnytter på et for eksempel meget stort areal. Det understreges, at dette er en valgfri mulighed og at selskabet selv vælger, om selskabet vil offentliggøre begrundelsen for valget af at benytte sig af muligheden eller ej.

Videre fastholdes de fastboendes adgang til at foretage ikke-erhvervsmæssig indsamling på et område omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til efterforskning efter mineralske råstoffer, eller som er omfattet af en småskalatil-ladelse med eneret til efterforskning efter mineraler.

Det følger af Inatsisartutlovens formålsbestemmelse, at der skal tilstræbes en hensigtsmæssig ressourceudnyttelse. På den baggrund foregår der allerede nu gerne flere aktiviteter på samme område. Dette for at sikre en hensigtsmæssig ressource- og arealmæssig udnyttelse af Grønland. Dertil må hensynet til den fastboende befolknings adgang til at foretage ikke-erhvervsmæssig indsamling vægtes tungt. Det følger dog udtrykkeligt af forslaget, at fastboende ikke kan foretage ikke-erhvervsmæssig indsamling i et område omfattet af en udnyttel-
sestilladelse, se hertil den foreslåede § 45 b, stk. 2. Videre følger det udtrykkeligt af forslaget, at fastboende ikke kan foretage erhvervsmæssig indsamling og brydning i hverken et område med eneret til efterforskning eller udnyttelse, se hertil den foreslåede § 45 b, stk. 3.

Kommuneqarfik Sermersooq finder, at forslagets § 1, nr. 7 (§ 34 b) medfører, at eneretten trækkes tilbage med tilbagevirkende kraft.

Den oprindeligt foreslåede § 34 b, som er udgået i det forslag, som fremsættes for Inatsisartut. Denne del af høringssvaret findes derfor ikke længere at have relevans for nærværende forslag.

Kommuneqarfik Sermersooq finder, at hvis der tillades flere interessenter at operere indenfor det samme eneretsområde, skal dette udelukkende kunne ske efter aftale med Grønlands Selvstyre.

Dette kan ikke tilsluttes. Det er afgørende, at forslaget udgangspunkt, det vil sige samtykkeordningen, hvor enerettighedshaveren og småskalarettighedshaveren selv kan aftale sig til rette, fastholdes.

Hudson Resources Inc. og Nunatsinni Advokatit finder det urimeligt, at småskalatilladelser uden eneret ikke skal opfylde efterforskningsforpligtelser.

Det er et bevidst valg, at småskalatilladelser generelt meddeles på lempeligere økonomiske vilkår end almindelige tilladelser. Dette skal ses i lyset af, at småskalaregelsættet er tiltænkt almindelige borgere, der ikke nødvendigvis råder over samme ekspertise og finansielle kapacitet som større selskaber. Hverken den gældende Inatsisartutlov eller nærværende forslag forhindrer dog muligheden for, at der fremadrettet i visse tilfælde kan blive tale om, at småskalarettighedshaveren skal opfylde efterforskningsforpligtelser, betale udgifter til myndighedsbehandling med videre.

Hudson Resources Inc. og Nunatsinni Advokatit finder, at eneretsområdet i alle tilfælde ikke vil være større end nødvendigt.

Eneretsområder antager i praksis en størrelse spændende fra 5 km² til over 10.000 km². Der er således tale om ganske store tilladelsesområder, som den fastboende befolkning med den nuværende Inatsisartutlov er forhindrede i at foretage ikke-erhvervsmæssig indsamling i. Forslaget forventes at medføre en bedre arealmæssig udnyttelse af landets mineralske ressourcer samt tilgodese den fastboende befolkning.

Der henvises i øvrigt til omtalen af samtykkeordningen ovenfor. Som fremhævet ovenfor, vil den fastboende befolkning udelukkende have ret til at foretage ikke-erhvervsmæssig indsamling i området omfattet af eneret til efterforskning. Det følger udtrykkeligt af forslaget, at fastboende ikke kan foretage erhvervsmæssig indsamling og brydning i et område med eneret til efterforskning, se hertil den foreslåede § 45 b, stk. 3.

Kommuneqarfik Sermersooq, Nunatsinni Advokatit, GE, GME, Hudson Resources Inc. og TNGG finder, at §§ 34 a og 34 b generelt vil have en negativ effekt på tiltrækningen af investorer.

GE finder videre, at de foreslåede §§ 34 a og 34 b generelt hindrer enerettighedshaveren i en optimal udnyttelse.

Den oprindeligt foreslåede § 34 b, vedrørte Naalakkersuisuts adgang til at træffe afgørelse om, at en tilladelsesområdet for en småskala-tilladelse uden eneret skulle kunne omfatte et tilladelsesområde omfattet af et eneretsområde. Bestemmelsen er udgået i det forslag, som fremsættes for Inatsisartut. Disse dele af høringssvarene vurderes derfor ikke længere at have relevans for nærværende forslag.

Den foreslåede § 34 a fastholdes i forslaget, der fremsættes for Inatsisartut. Det skal understreges, at bestemmelsen indeholder en samtykkeordning, således at enerettighedshaveren frit kan vælge, om denne ønsker at give samtykke til at lade en rettighedshaver med tilladelse uden eneret udføre småskalaaktiviteter i eneretsområdet. Samtykkeordningen i § 34 a er således en valgfri mulighed, som enerettighedshaveren frivilligt kan gøre brug af, og omvendt også kan nægte at gøre brug af.

Idet enerettighedshaveren således fortsat har kontrollen over denne mulighed, vurderes bestemmelsen hverken at medføre negative effekter i forhold til tiltrækning af investorer eller hindre enerettighedshaveren i optimal udnyttelse.

GME efterspørger, hvorledes der i praksis tænkes givet adgang og tilbagetrække adgang, herunder om enerettighedshaveren skal foretage varsling m.v.

Idet omfang adgangen gives efter samtykkeordningen efter den foreslåede § 34 a, står det enerettighedshaveren og småskalarettighedshaveren uden eneret frit at aftale, hvorledes samtykket skal udmøntes.

KANUKOKA anbefaler, tilbagekaldelse af en afgørelse efter forslagets § 1, nr. 7 (§ 34 b, stk. 5) skal foretages direkte overfor rettighedshaveren.

KANUKOKA finder videre, at det er uklart hvilke situationer bestemmelsen i forslagets § 1, nr. 7 (§ 34 b, stk. 6) skal regulere.

Den oprindeligt foreslåede § 34 b er udgået i det forslag, som fremsættes for Inatsisartut. Denne del af høringssvaret vurderes derfor ikke længere at have relevans for nærværende forslag.

KANUKOKA finder, at forslaget åbner op for, at enerettighedshavere kan "spekulere i" at tillade småskalaaktiviteter på eneretsområdet for at omgå miljøvilkår.

GME finder omvendt, at småskalarettighedshavere uden eneret kan anvende deres tilladelse 'strategisk' for at forhindre enerettighedshaveren i sin efterforskning og udnyttelse.

Den foreslåede § 34 a kan ikke anvendes til 'spekulation' eller 'strategisk forhindring' af hverken enerettighedshaveren eller småskalarettighedshaveren uden eneret.

Der vil efter den foreslåede § 34 a ikke være mulighed for enerettighedshavere at opnå lempeligere krav til miljø, sundhed og sikkerhed ved at lade en småskalarettighedshaver uden eneret foretage udnyttelse i eneretsområdet.

Der vil heller ikke være mulighed for, at en småskalarettighedshaver uden eneret kan opnå lempeligere krav til miljø, sundhed og sikkerhed, end de krav der sædvanligvis stilles til småskalarettighedshavere. Småskalarettighedshavere skal stadig stå til ansvar og foretage oprydning og nedlukning for de aktiviteter, som småskalarettighedshaverne udfører i overensstemmelse med de almindelige regler for småskalatiladelser. Videre vil småskalarettighedshavere ikke med forslaget opnå ret til at forulempe enerettighedshaveren eller i øvrigt at forhindre andres lovlige aktiviteter i området.

KANUKOKA stiller spørgsmålstegn ved, hvordan miljømæssige vilkår tænkes håndteret, når der er flere rettighedshavere i samme område som udfører de samme aktiviteter.

TNGG efterspørger, hvorledes Naalakkersuisut vil forholde sig til miljø- og sundhedsmæssige forhold, herunder dokumentation af skyldsspørgsmålet, når der udføres to forskellige aktiviteter i samme område, men hvor aktiviteternes sker på forskellige vilkår.

GME stiller spørgsmålstegn ved, om Naalakkersuisut vil indestå over for enerettighedshaveren for alle miljømæssige konsekvenser, som skyldes småskalarettighedshavere.

ICC udtrykker bekymring for, at forslaget kan rejse tvivl om ansvarsfordelingen på for eksempel det miljø-, sikkerheds- og rettighedsmæssige område. ICC finder, at bestemmelserne først bør gennemføres, når sådanne ansvarsspørgsmål er afklaret.

Dele af ovenstående høringssvar vedrører den oprindeligt foreslåede § 34 b, som vedrørte Naalakkersuisuts adgang til at træffe afgørelse om, at en tilladelsesområdet for en småskalatiladelse uden eneret skulle kunne omfatte et tilladelsesområde omfattet af et eneretsområde. Bestemmelsen er udgået i det forslag, som fremsættes for Inatsisartut. Disse dele vurderes derfor ikke længere at have relevans for nærværende forslag.

Forslaget medfører ikke, at enerettighedshaveren og småskalarettighedshaveren vil skulle efterleve de samme vilkår. Forslaget medfører heller ikke, at enerettighedshaveren og småskalarettighedshaveren uden eneret skal leve op til hinandens vilkår. Hver rettighedshaver vil udelukkende skulle leve op til de vilkår, som er meddelt denne.

Enerettighedshaveren er ikke ansvarlig for de aktiviteter, som småskalarettighedshaveren uden eneret udfører. Videre er småskalarettighedshaveren ikke ansvarlig for de aktiviteter, som enerettighedshaveren udfører. Forslaget ændrer ikke på, at rettighedshavere på samme område, hver især skal respektere hinandens lovlige aktiviteter. Forslaget ændrer heller ikke ved dokumentationen af skyldsspørgsmålet, vurderingen heraf eller almindelige erstatningsretlige regler.

TNGG efterspørger, om TNGG kan forvente, at TNGGs eget forsikringsselskab vil øge prisen på TNGGs forsikringspolice.

Forslaget regulerer ikke den forsikringspolice eller de forsikringspolicer, som TNGG måtte have med et givent forsikringsselskab. Videre regulerer forslaget heller ikke eventuelle udgifter forbundet hermed.

GME udtrykker bekymring for arbejdsmiljøforhold, hvis småskalarettighedshavere uden eneret skal have adgang til enerettighedshaverens mineområde.

TNGG udtrykker bekymring for sikkerheden, hvis småskalarettighedshavere uden eneret frit kan færdes i tilladelsesområdet.

Forslaget medfører ikke, at småskalarettighedshavere uden eneret nødvendigvis får adgang til selve mineområdet. Forslaget forhindrer ikke enerettighedshaveren at begrænse sit samtykke, herunder ved at stille vilkår om, at visse nærmere bestemte områder i tilladelsesområdet af sikkerhedsmæssige-, sundhedsmæssige- eller miljømæssige hensyn ikke kan tilgås af udefrakommende, for eksempel et mineområde.

Bemærkningerne til den foreslåede § 34 a er præciseret i det forslag, der fremsættes for Inatsisartut, således at det tydeligt fremgår, at enerettighedshaverens samtykke til at give småskalarettighedshaveren uden eneret adgang til eneretsområdet kan ledsages af vilkår, herunder for eksempel at adgangen kun gælder for dele af eneretsområdet.

TNGG stiller spørgsmålstejn ved, hvorledes enerettighedshaveren skal forholde sig til, at småskalarettighedshaveren ikke efterlever enerettighedshaverens beredskabsplaner. Videre efterspørger TNGG, hvorledes enerettighedshaveren stilles, hvis småskalarettighedshaveren uden eneret forårsager ulykker, der involverer enerettighedshaver, herunder person- og tingsskader.

GME stiller spørgsmålstejn ved, hvorledes enerettighedshaveren skal forholde sig til beredskab og eventuel evakuering i nødsituationer. Videre efterspørger GME ansvarsfordelingen

for personskader og dødsfald i tilladelsesområdet, hvis en småskalarettighedshaver uden eneret har adgang til eneretsområdet.

Forslaget medfører ikke, at rettighedshavere ifalder et ansvar for hinandens aktiviteter. Hverken enerettighedshaveren eller småskalarettighedshaveren uden eneret har ansvar for hinandens beredskabsplaner eller evakuering. Videre har hverken enerettighedshaveren eller småskalarettighedshaveren ansvar for de person- eller tingsskader, som den anden forårsager. Idet omfang denne ene rettighedshaver påfører den anden rettighedshaver en person- eller tings-skade, ifalder skadevolder ansvar herfor.

Det følger udtrykkeligt af § 92 i den nuværende Inatsisartutlov, at en rettighedshaver skal erstatte skader, der forvoldes ved virksomhed eller aktiviteter omfattet af tilladelsen. Bestemmelsen finder anvendelse på enerettighedshaveren såvel som på småskalarettighedshaveren uden eneret.

GME efterspørger, om forslaget medfører, at der vil blive indført krav om narko- og alkoholtest i forhold til småkalaaktiviteter.

TNGG finder, at forslaget kompromitterer de sikkerhedsmæssige forhold, idet enerettighedshaveren ikke kan føre sikkerhedskontrol med småskalarettighedshaveren uden eneret, herunder ved udførelse af narko- og alkoholtest.

Forslaget indeholder ikke bestemmelser, der specifikt omhandler vilkår om narko- og alkoholtest i forhold til småkalaaktiviteter.

Efter den foreslåede § 33, stk. 1 vil Naalakkersuisut dog kunne meddele småskalatilladelser på nærmere bestemte vilkår, herunder vilkår om narko- og alkoholtest. Bestemmelsen er en videreførelse af en eksisterende bestemmelse i den nuværende Inatsisartutlov. Naalakkersuisut kan således allerede på nuværende tidspunkt fastsætte vilkår for meddelelse af småskalatilladelser, herunder sikkerhedsrelaterede vilkår samt vilkår om narko- og alkoholtest, i det omfang det skønnes at være i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper.

Departementet for Natur, Miljø og Energi finder, at det er problematisk, at der for småskalatilladelser uden eneret gives ret til efterforskning- og udnyttelse i samme tilladelse.

Det er bevidst, at der i lovgivningen på småkalaområdet samt i praksis i sagsbehandlingen, tilstræbes en enkel administrativ procedure, herunder ved at muliggøre, at der kan ansøges om en efterforskningstilladelse og en udnyttelsestilladelse på samme tid. Idet småkalaområdet er tiltænkt almindelige borgere, der ikke nødvendigvis råder over samme ekspertise og finansielle kapacitet som større selskaber, vurderes denne forenkling at være nødvendig for at tilgode-

se borgerens interesser.

GE finder, at Naalakkersuisut bør være forpligtet til at trække en småskatilladelse tilbage, hvis de udførte aktiviteter ikke er småskala råstofaktiviteter.

Den foreslåede § 36 a, stk. 3, 1. pkt. er en kodificering af, hvad der allerede følger af almindelig forvaltningsret. Det vil sige, at Naalakkersuisut er berettiget til at trække en tilladelse tilbage, hvis aktiviteterne antager et omfang, der ikke kan omfattes af den pågældende tilladelsestype. Bestemmelsen er indført for at skabe klarhed om retstilstanden, idet småskalarettighedshavere, som bestemmelsen er møntet på, ikke kan forventes at have et udbredt kendskab til ulovbestemte forvaltningsretlige grundsætninger.

GME efterspørger, hvorledes småsprængninger hos henholdsvis enerettighedshaveren og småskalarettighedshaveren uden eneret skal administreres.

Forslaget medfører ikke ændringer i den allerede eksisterende lovgivning og praksis om selve udførelsen af småsprængning, herunder om sikkerhedsmæssige forhold. I det omfang småsprængningen er omfattet af Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 16 af 16. juli 2007 om eksplosive stoffer, vil denne fortsat finde anvendelse.

Departementet for Natur, Miljø og Energi henstiller til, at være fast høringspart vedrørende godkendelser af småsprængning. Videre henstiller Departementet for Natur, Miljø og Energi til, at godkendelser givet til råstofaktiviteter ikke anvendes indenfor aktiviteter, der kan kategoriseres som bygge- og anlægsarbejder.

Forslaget ændrer ikke ved, at efterforsknings- og udnyttelsesaktiviteter vedrørende råstoffer delvist er omfattede af Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 16 af 16. juli 2007 om eksplosive stoffer, for eksempel uddannelse og godkendelse af sprængningsledere. Det bemærkes dog, at Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 16 af 16. juli 2007 om eksplosive stoffer delvist undtager efterforsknings- og udnyttelsesaktiviteter vedrørende råstoffer, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 1.

Departementet for Natur, Miljø og Energi er allerede nu fast høringspart ved ansøgninger om godkendelse til småsprængning. Forslaget ændrer ikke denne praksis. I det omfang der måtte modtages en ansøgning om godkendelse af en småsprængning, der vedrører bygge- og anlægsarbejder, vil Departementet for Natur, Miljø og Energi som myndighed vedrørende Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 16 af 16. juli 2007 om eksplosive stoffer have mulighed for i sit høringssvar at gøre opmærksom på eventuelle særlige forhold vedrørende bygge- og anlægsarbejder.

NUP foreslår, at der i forbindelse med anvendelse af selvkørende maskiner og andre mobile køretøjer, bør pålægges rettighedshaver at indsende udnyttelses- og nedlukningsplaner. NUP foreslår i den forbindelse udarbejdelse af standardansøgningskemaer.

Departementet for Natur, Miljø og Energi henstiller til, at bestemmelsen i forslagets § 1, nr. 9 (§ 36, stk. 5) ændres, således at anvendelse af selvkørende maskiner og andre mobile maskiner i forbindelse med småskalaaktiviteter kræver særlig godkendelse, således som det er tilfældet på det almene miljøområde. Videre anbefaler Departementet for Natur, Miljø og Energi, at der skal kunne fastsættes vilkår for eventuel kørsel.

Forslaget, der fremsættes for Inatsisartut, er ændret, således at sætningen ”og andre hjælpemidler, der er mobile, herunder for eksempel selvkørende maskiner og andre mobile maskiner” udgår. Dermed vil anvendelse af selvkørende maskiner og andre mobile maskiner kræve særskilt godkendelse i overensstemmelse med lovgivningen på det almene miljøområde.

Der henvises til forslagets § 1, nr. 9 (§ 36, stk. 7), der allerede fastsætter, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om anvendelse af for eksempel køretøjer. Der vil således kunne fastsættes vilkår for eventuel kørsel, herunder udarbejdelse af standardansøgningskemaer, der specifikt er rettet mod småskalarettighedshavere.

WWF finder, at forslaget generelt indeholder nødvendige præciseringer af rammerne for småskalatilladelser, herunder vedrørende miljøforhold. Dog udtrykker WWF bekymring for, at småskalarettighedshavere er fritagede for at udarbejde udnyttelses- og nedlukningsplaner. Departementet for Natur, Miljø og Energi henstiller til, at bestemmelsen i forslagets § 1, nr. 12 (§ 38, stk. 2) ændres, således at den ikke omfatter rettighedshaver efter en småskalatilladelse med eneret.

Forslaget, der fremsættes for Inatsisartut, er ændret, således at bestemmelsen præciserer, at bestemmelsen alene finder anvendelse for rettighedshavere efter en småskalatilladelse uden eneret. Dette indebærer, at det kun er rettighedshaver efter en småskalatilladelse uden eneret, der udelukkende vil anvende håndholdte ikke-mekaniske hjælpemidler, der bliver fritaget for at udarbejde en udnyttelses- og nedlukningsplan.

S. I. K. foreslår at hæve beløbsgrænsen for udførsel i forslagets § 1, nr. 14 (§ 45) med henblik på at tiltrække turisme.

Det bemærkes, at bestemmelsen ikke finder anvendelse på turister, men alene vedrører den fastboendes adgang til at indsamle løstliggende mineraler.

Ikke-fastboendes adgang til at foretage ikke-erhvervsmæssig indsamling af løstliggende mine-

raler reguleres i den foreslåede § 45 e. I forslaget, der fremsættes for Inatsisartut, er forslaget ændret, således at ikke-fastboende som udgangspunkt ikke kan foretage indsamling eller brydning af mineraler, medmindre dette sker under en guidet tur, arrangeret af en småskalarettighedshaver, i et område omfattet af dennes småskatilladelse.

S. I. K. finder, at det vil fremme turisme erhvervet, hvis ikke-fastboende kan drive småskalavirksomhed på nærmere bestemte vilkår.

Det er en hjørnesteen i hele småskalaregelsættet, at småskalaaktiviteter udelukkende er forbeholdt den fastboende befolkning. I den nuværende Inatsisartutlov stilles der endvidere krav til den fastboende befolknings særlige tilknytning til Grønland, forinden disse kan meddeles en småskatilladelse. Det er ikke hensigten med nærværende forslag at ændre dette.

Den nuværende Inatsisartutlov åbner op for, at fastboende, der har en småskatilladelse, kan medbringe ikke-fastboende personer på guidede ture med henblik på at fremvise Grønlands geologi. Forslaget ændrer ikke ved denne mulighed.

KANUKOKA finder, at forslagens § 1, nr. 14 (§ 45, stk. 3) bør omformuleres, således at udtrykket "personligt brug" udgår.

Forslaget er ikke ændret, idet udtrykket "personligt brug" vurderes at være af afgørende betydning for sondringen mellem, hvornår og hvor meget, den pågældende person kan udføre fra Grønland. Udtrykket "personligt brug" skal læses i sammenhæng med bestemmelsens anvendelse af udtrykket "andre personers personlige og ikke-erhvervsmæssige brug". Det følger af bestemmelsen, at der som udgangspunkt ikke er en værdigrænse på de mineraler, som fastboende kan udføre til "personligt brug" uden eksporttilladelse. Videre fremgår det af bestemmelsen, at der er en værdigrænse (25.000 kr. årligt) på de mineraler, som den fastboende kan udføre uden eksporttilladelse, til "andre personers personlige og ikke-erhvervsmæssige brug". Der henvises til bestemmelsens bemærkninger, hvoraf det fremgår, at bestemmelsen, herunder forstået anvendelsen af udtrykket "personligt brug", skal sikre, at fastboende ikke skal ansøge om en eksporttilladelse, hvis de medbringer sine ejendele under rejser ud af Grønland, herunder for eksempel mineralsmykker.

Kommuneqarfik Sermersooq finder, at beløbsgrænsen 25.000 kr. i forslagens § 1, nr. 14 (§ 45, stk. 3) gør det unødigt vanskeligt for skattemyndighederne at forebygge skatteunddragelse.

Bestemmelsen regulerer, hvornår den fastboende skal have en særskilt eksporttilladelse. Bestemmelsen regulerer derimod ikke skatteforhold eller forholdet til skattelovgivningen i øvrigt.

KANUKOKA stiller spørgsmålstegn ved, hvorfor der efter forslaget § 1, nr. 18 (§ 45 a, stk. 6) skal søges en småskalatilladelse til indsamling, når der ikke i forslaget § 1, nr. 14 (§ 45, stk. 1), er fastsat en beløbsgrænse.

I forslaget, der fremsættes for Inatsisartut, er det præciseret, at indsamling af mineraler til en samlet værdi større end 100.000 kr. om året er omfattet af § 45 a.

KANUKOKA finder, at forslaget § 1, nr. 20 (§ 45 c) er overflødig i forhold til forslaget § 1, nr. 4 (§ 33, stk. 1).

Bestemmelserne har ikke identiske anvendelsesområder. Den foreslåede § 33, stk. 1 regulerer småskalatilladelser (Inatsisartutlovens kap. 8), mens den foreslåede § 45 c, stk. 1 regulerer indsamling og brydning uden tilladelse efter de foreslåede §§ 45 og 45 a (Inatsisartutlovens kap. 11).

Det vurderes af afgørende betydning for den generelle opbygning af råstoflovgivningen, at disse to situationer holdes adskilte, det vil sige på den ene side småskalatilladelser og på den anden side indsamling og brydning uden tilladelse. Derfor vurderes der at være et behov for at have to forskellige bestemmelser.

Hudson Resources Inc. og Nunatsinni Advokatit finder, at en ophævelse af forbuddet mod at lade den fastboende befolkning indsamle værdifulde mineraler vil vanskeliggøre rettighedshaverens kontrol med mineraler i tilladelsesområdet. Nunatsinni Advokatit finder, at hensynet til rettighedshavere bør veje tungere end hensynet til den fastboende befolknings mulighed for at indsamle værdifulde mineraler.

Det er korrekt, at forslaget ophæver forbuddet mod at indsamle værdifulde mineraler. Der kan dog fortsat ikke ske indsamling af løstliggende mineraler i et område omfattet af en udnyttelsestilladelse uden enerettighedshaverens samtykke. Der henvises til den foreslåede § 45 b, stk. 2 og 3, hvor dette udtrykkeligt fremgår.

NUP efterspørger regulering af værdiansættelse af mineraler, som småskalarettighedshavere ønsker at sælge til ikke-fastboende. NUP foreslår i den forbindelse indførelsen af en 'bagatelgrænse'.

Indførelse af nye regler om værdiansættelse, ændring af praksis om værdiansættelse samt indførelsen af en eventuel bagatelgrænse vurderes at nødsage fornyet høring af alle relevante parter. På denne baggrund er der ikke foretaget ændringer i forhold til værdiansættelse. Forslaget udelukker dog ikke, at sådanne ændringer kan overvejes og medbringes i fremtidige ændringsforslag.

Kommuneqarfik Sermersooq finder, at enkeltpersoner, som ønsker at sælge mineraler, skal pålægges at indhente en salgstilladelse, som skattemyndighederne bliver orienteret om.

Der er ikke indført krav om salgstilladelser i forslaget. Det vurderes ikke på nuværende tidspunkt hensigtsmæssigt at pålægge samtlige parter, herunder den fastboende befolkning, som udnytter sin ret til at indsamle sten i naturen, at indhente en salgstilladelse, før de kan sælge sine mineraler til andre. Forslaget udelukker dog ikke, at sådanne ændringer kan overvejes og medbringes i fremtidige ændringsforslag.

Kommuneqarfik Sermersooq efterlyser mere detaljerede krav til dokumentationen for køb af mineraler efter forslagets § 1, nr. 21 (§ 45 e, stk. 5).

Der er ikke indført mere detaljerede krav til dokumentation i forslaget. Der henvises i det hele til bestemmelsens bemærkninger, hvor der gives eksempler på, hvorledes dokumentationen kan opfyldes. Videre anføres i bemærkningerne baggrunden for bestemmelsen, herunder hensigten om at sikre en smidig fremgangsmåde for den fastboende at sælge mineraler til for eksempel ikke-fastboende, uden at disse skal henvises til at ansøge om en særskilt eksporttilladelse.

GE finder, at forslagets § 1, nr. 24 (§ 86 a) om skatterapportering- og skatteindbetaling kun bør finde anvendelse for udenlandske aktører, hvor muligheden for efterfølgende at håndhæve skattelovgivningen kan være forbundet med vanskeligheder.

Forslaget er ikke ændret. Det fastholdes, at bestemmelsen skal finde anvendelse på samtlige rettighedshavere, uanset om disse er fastboende eller ikke-fastboende. Hensigten med bestemmelsen er at sikre, at råstofprojekter bidrager til landskassen i overensstemmelse med den almindelige skattelovgivning. Det forekommer derfor ikke rimeligt at forskelsbehandle mellem fastboende og ikke-fastboende, idet begge parter anses for at skulle bidrage til at sikre, at den almindelige skattelovgivning iagttages.

Kommuneqarfik Sermersooq er positivt indstillede på den foreslåede § 86 a, men finder at bestemmelsen først bør træde i kraft efter en årrække af hensyn til de aktører, som allerede operer i Grønland.

Bestemmelsen indfører ikke ændringer i skattelovgivningen. Der er således ikke tale om, at aktører pålægges yderligere beskatning, eller at aktører pålægges at betale for andres ubetalte skatter eller afgifter. Bestemmelsen medfører udelukkende, at rettighedshaver forpligtes til at sikre, at rettighedshaver selv samt rettighedshavers entreprenører, leverandører og tjenesteydere med videre foretager den skatterapportering og den skattebetaling, som de allerede er

forpligtet til i overensstemmelse med den gældende skattelovgivning. Lignende vilkår fastsættes i dag allerede i flere tilladelser efter Inatsisartutloven, hvorfor flere rettighedshavere allerede er bekendte med og underlagt sådanne vilkår. Det vurderes derfor ikke nødvendigt at indfase bestemmelsen efter en årrække. Bestemmelsen foreslås derfor trådt i kraft, jf. forslagets ikrafttrædelsesbestemmelser i § 2.

Hudson Resources Inc. modsætter sig enhver ændring, der vil medføre, at rettighedshavere gøres ansvarlige for underentreprenørers skatteindbetalinger, herunder ved at rettighedshaver kan ifalde et erstatningsansvar. Hudson Resources Inc. ønsker en garanti for, at selskabet ikke ifalder erstatningsansvar for underentreprenørers manglende skatteindbetaling.

Forslaget medfører ikke, at rettighedshaver gøres erstatningsansvarlig for andres skatterapportering eller skatteindbetaling. Forslaget medfører heller ikke, at rettighedshaver skal opkræve skatter. Efter den foreslåede § 86 a vil rettighedshaver blot skulle sikre, at rettighedshavers entreprenører, leverandører og tjenesteydere med videre foretager deres skatteindrapportering og skatteindbetaling. Rettighedshaver forpligtes ikke til at betale eventuelle ubetalte skatter eller afgifter, som rettighedshavers entreprenører, leverandører og tjenesteydere med videre har udestående hos skattemyndighederne.

Indholdet af den foreslåede § 86 a går ikke videre, end hvad der allerede følger af de forpligtelser, som Hudson Resources Inc. allerede er underlagt i medfør af selskabets tilladelse til udnyttelse. Selvsamme tilladelse og dets vilkår, herunder vilkår om skatterapportering og skatteindbetaling, er forhandlet med og underskrevet af Hudson Resources Inc.

GE finder, at forslagets § 1, nr. 24 (§ 86 a) er udtryk for et kædeansvar.

Dette er korrekt. Uagtet at GE i sit høringssvar giver udsagn om det modsatte, er kædeansvar et bærende princip i råstoflovgivningen. Den foreslåede § 86 a er udtryk for selvsamme kædeansvar. Bemærkningerne til bestemmelsen er præciseret i det forslag, som fremsættes for Inatsisartut, således at det tydeligt fremgår, at der er tale om et kædeansvar.

Der er dog ikke tale om, at rettighedshaver skal foretage skatteindrapportering eller skatteindbetaling på vegne af sine entreprenører, leverandører og tjenesteydere med videre. Der henvises til bemærkningerne ovenfor vedrørende Hudson Resources Inc høringssvar.

Hudson Resources Inc. og Nunatsinni Advokatit finder, at forslagets § 1, nr. 24 (§ 86 a, stk. 3) bør præciseres, således at rettighedshaver indrømmes en rimelig frist, forinden rettighedshaver kan påbydes at ophøre med sine aktiviteter.

Bemærkningerne til bestemmelsen er præciserede i forslaget, der fremsættes for Inatsisartut,

således at det tydeligt fremgår, at de almindelige forvaltningsretlige principper, herunder princippet om proportionalitet, også finder anvendelse i forhold til denne bestemmelse. Det præciseres i bemærkningerne, at rettighedshaver således skal indrømmes en rimelig frist til at sikre, at der sker skatterapportering og skatteindbetaling.

KANUKOKA finder, at forholdet til den grønlandske voldgiftslov beskrives i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse om voldgift.

Bestemmelsen om voldgift er udgået i det forslag, som fremsættes for Inatsisartut. Det vurderes i stedet mere hensigtsmæssigt, at voldgiftsbestemmelserne i overensstemmelse med eksisterende praksis også fremadrettet reguleres i tilladelsesteksterne.

GME efterspørger, hvem der er ansvarlig for eventuelle voldgiftssager om miljøspørgsmål mellem enerettighedshavere og småskalarettighedshavere uden eneret, samt hvilken lovgivning finder anvendelse.

Idet omfang der måtte opstå tvister mellem enerettighedshavere og småskalarettighedshavere eller enhver anden fysisk eller juridisk person, er dette som udgangspunkt en sag mellem to private parter. Dette følger allerede af reglerne i den gældende Inatsisartutlov. Forslaget ændrer ikke herpå.

Departementet for Natur, Miljø og Energi anbefaler, at forslagens § 2 om ikrafttræden ikke skal omfatte råstofaktiviteter, som er foretaget før forslagens ikrafttræden, eller afgørelser omfattet af Inatsisartutloven, som er truffet før forslagens ikrafttræden. Anbefalingen begrundes med, at de eksisterende tilladelser, herunder til kørsel m.v., er vurderet ud fra den nuværende Inatsisartutlov, hvorfor Departementet for Natur, Miljø og Energi finder, at der skal indsendes en ny ansøgning og foretages en ny vurdering, hvis tilladelsen skal omfattes af forslaget.

Forslaget er ikke ændret, idet det vurderes afgørende, at forslaget vil finde anvendelse på samtlige eksisterende tilladelser og trufne afgørelser. Konkret i forhold til kørsel, henvises til bemærkningerne ovenfor, hvor forslaget netop er ændret, således at kørsel fortsat skal godkendes særskilt. Der vurderes således ikke at være ændringer i forhold til kørsel, der giver anledning til en fornyet ansøgning eller vurdering deraf.

KANUKOKA efterspørger, at udbudsreglerne i forbindelse med råstofaktiviteter formaliseres yderligere.

Det følger af gældende Inatsisartutlov, at der i visse tilladelser skal fastsættes, i hvilket omfang rettighedshaveren skal anvende grønlandske virksomheder ved entrepriser, leverancer og

tjenesteydelser. Det ligger uden for nærværende forslags formål og rækkevidde, at foretage yderligere regulering af dette område. Forslaget udelukker dog ikke, at sådan regulering kan finde sted i kommende lovændringer.

GME foreslår, at Naalakkersuisut foranlediger en autoriseret engelsk oversættelse af ændringsforslaget.

I tråd med almindelig praksis for udarbejdelse af lovforslag samt høringer herom, udarbejdes materialet på dansk og grønlandsk. Denne praksis er også fulgt i forhold til nærværende forslag, men ved konkrete henvendelser på fremmedsprog, herunder engelsk, vejleder Naalakkersuisut om indholdet af høringsmaterialet.

Det er almindelig praksis, at der først foretages en uofficiel engelsk oversættelse af lovgivning på råstofområdet, når lovgivningen er endelig vedtaget i Inatsisartut. Hvis forslaget vedtages, forventes der at blive foretaget en uofficiel engelsk oversættelse af det endeligt vedtagne forslag.

Alfred ER Jakobsen efterspørger, at oplysninger om meddelte tilladelser offentliggøres på hjemmesiden.

En liste over meddelte og ansøgte tilladelser kan hentes på Råstofstyrelsens hjemmeside (<https://govmin.gl/minerals/current-licences>). Listen opdateres to gange månedligt, dog er juli og august undtaget.

Bemærkninger til forslaget enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 3 d, stk. 1)

Bestemmelsen er ny, idet den gældende Inatsisartutlov ikke regulerer adgangen til at indbringe afgørelser for domstolene.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at borgere, myndigheder og erhvervslivet opnår en endelig retsstilling inden for en rimelig frist. Rettighedshavere og andre, der udfører aktiviteter inden for Inatsisartutlovens område, har ligeledes et behov for at kunne handle i tillid til truffene afgørelser uden frygt for, at sagen efter længere tid kan indbringes for og ændres af domstolene.

Lignende bestemmelser findes i dansk lovgivning, herunder i den danske lov om miljøbeskyttelse, hvor der som udgangspunkt fastsættes en frist på 6 måneder for indbringelse af afgørelser om forhold omfattet af loven for domstolene. Den danske lov om miljøbeskyttelse giver dog i visse tilfælde en frist på 1 år.

Øvrig dansk lovgivning, herunder den danske lov om råstoffer og den danske lov om planlægning fastsætter en frist på 6 måneder for indbringelse af afgørelser for domstolene. Danske love om miljøbeskyttelse, råstoffer og planlægning har blandt andet det til fælles, at de regulerer væsentlige samfundsmæssige interesser, hvor der er et samfundsmæssigt behov for at opnå en klar og endelig retsstilling inden for et rimeligt tidsrum. Det samme behov gør sig gældende inden for Inatsisartutlovens område.

Med den foreslåede bestemmelse foreslås der fastsat en generel frist på 1 år for indbringelse af en afgørelse for domstolene. Valget af en generel frist på 1 år, frem for en 6 måneders frist i kombination med en 1-årig frist, skal ses i lyset af, at der er et ønske om en enkel retsstilling.

Bestemmelsen finder anvendelse både for søgsmål vedrørende selve afgørelsen, herunder eksempelvis en domstolsprøvelse vedrørende afgørelsens gyldighed eller virkninger, og for søgsmål om erstatningskrav, andre betalingskrav eller andre krav vedrørende eller i forbindelse med afgørelsen.

Bestemmelsen indeholder to regler om fristens begyndelse. Hvis en afgørelse er meddelt til en part, regnes klagefristen fra dagen for meddelelsen. Hvis en afgørelse er offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra dagen for offentliggørelsen.

Bestemmelsen fastsætter ligeledes en regel om fristens udløb. Hvis den almindelige frist udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den efterfølgende hverdag.

Til nr. 1 (§ 3 d, stk. 2)

Bestemmelsen regulerer det tilfælde, hvor en afgørelse er påklaget efter § 3 a.

Bestemmelsen sikrer, at den, der er part i en sådan klagesag, ikke risikerer at fortabe eller forringe sin mulighed for at indbringe sagen for domstolene. I sådanne tilfælde regnes fristen for indbringelse af afgørelsen for domstolene således først fra den dag, hvor afgørelsen i klagesagen er meddelt den pågældende part.

Til nr. 1 (§ 3 d, stk. 3)

Bestemmelsen fastsætter, at indbringelse for domstolene som udgangspunkt ikke har opsættende virkning, medmindre Naalakkersuisut bestemmer andet.

Hvis en indbringelse for domstolene har opsættende virkning, får afgørelsen først virkning, når sagen er afgjort uden ophævelse eller ændring af afgørelsen eller sagen er afvist, frafaldet eller ophørt på anden måde.

Ved vurderingen af spørgsmålet om opsættende virkning kan der blandt andet tages hensyn til, om afgørelsen, vil kunne medføre væsentlige negativ indvirkninger på samfund, miljø eller andre væsentlige forhold.

Til nr. 1 (§ 3 d, stk. 4)

Bestemmelsen fastsætter, at i det omfang afgørelsen indbringes for domstolene, vil Retten i Grønland være den kompetente ret til at behandle sagen som 1. instans.

Til nr. 2

Det findes hensigtsmæssigt, at omtalen af tilladelser til småskala råstofaktiviteter generelt ændres, således at begrebet ”småskala tilladelse” i alle dets former ikke skrives som to ord, men et enkelt sammensat ord. Overalt i forslaget ændres ”småskala tilladelse”, ”småskala tilladelsen” og ”småskala tilladelser” således til ”småskalatilladelse”, småskalatilladelsen” og ”småskalatilladelser”.

Til nr. 3 (§ 32, stk. 2)

Flere af bestemmelserne i § 32 blev ændret ved Inatsisartutlov nr. 26 af 18. december 2012 om ændring af Inatsisartutlov nr. 7 af 7. december 2009 om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor. Ved en fejl blev henvisningen til stk. 6 om meddelelse af en småskalatilladelse til et museum, der er Grønlands Nationalmuseum eller et godkendt museum efter lov-

givningen om museumsvesen, angivet til at være stk. 9, der ikke findes. I forslaget ændres henvisningen i § 32, stk. 2, derfor fra stk. 3 og 9 til stk. 3 og 6.

Til nr. 4 (§ 33, stk. 1)

I bestemmelsen præciseres det, at § 33, stk. 1, vedrører småskalatilladelser. Bestemmelsens sidste punktum om, at en småskalatilladelse ikke kan omfatte efterforskning efter eller udnyttelse af radioaktive mineraler, er ny. Efter forslaget kan radioaktive mineraler således kun efterforskes og udnyttes efter en almindelig tilladelse efter Inatsisartutlovens § 16.

Til nr. 4 (§ 33, stk. 2)

Bestemmelsens 1. og 2. punktum er en videreførelse af den nuværende bestemmelse.

Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut kan meddele særskilt tilladelse til efterforskning og efterfølgende udnyttelse eller en kombineret tilladelse til samtidig efterforskning og udnyttelse.

Rettighedshaveren efter en kombineret efterforsknings- og udnyttelsestilladelse må foretage efterforskning og udnyttelse i hele tilladelsesperioden. Rettighedshaveren efter en sådan tilladelse må foretage udnyttelse, selv om rettighedshaveren ikke over for Naalakkersuisut har påvist og afgrænset kommercielt udnyttelige forekomster. Ansøgningsprocedure og administration vil dermed blive væsentligt forenklet for denne særlige type tilladelser.

Bestemmelsens 3. punktum er ny. Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut kan meddele rettighedshaveren fortrinsret til at blive meddelt en almindelige tilladelse med eneret til efterforskning efter eller udnyttelse af mineraler efter Inatsisartutloven § 16.

Videre fastsætter bestemmelsen, at Naalakkersuisut kan knytte vilkår til ovennævnte fortrinsret. Sådanne vilkår kan blandt andet være vilkår om fravigelse af mindstekravene til tilladelsesområdet størrelse.

En adgang til fravigelse af mindstekravene til tilladelsesområdet kan for eksempel indebære, at Naalakkersuisut kan meddele en almindelig tilladelse med eneret til efterforskning efter eller udnyttelse af mineraler efter § 16 med et tilladelsesområde af samme størrelse som efter småskalatilladelsen.

En anden adgang til fravigelse kan indebære, at Naalakkersuisut kan meddele en almindelig tilladelse med eneret til efterforskning efter eller udnyttelse af mineraler efter § 16 med et tilladelsesområde af samme størrelse som efter andre almindelige tilladelser efter § 16 og dermed omfatte tilladelsesområdet efter småskalatilladelsen samt andre områder grænsende op til og omkring dette område, i det omfang det er muligt. Det kan for eksempel være umu-

ligt på grund af andre småskalatilladelser eller almindelige tilladelser eller på grund af en politisk og forvaltningsmæssig beslutning om at reservere bestemte områder til småskalatilladelser.

Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med den foreslåede § 38 a, der findes i forslaget § 1, nr. 13, hvorefter Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om småskala råstofaktiviteter og småskalatilladelser, herunder om forholdene nævnt i §§ 32-38.

Til nr. 5 (§ 33, stk. 6)

Indholdet af den hidtidige bestemmelse videreføres i forslaget som en ny bestemmelse i forslaget § 38 a.

Den nye foreslåede § 33, stk. 6 er en delvis videreførelse af den nuværende Inatsisartutlovs § 45 e. Med forslaget flyttes bestemmelsen fra Inatsisartutlovens kapitel 11 til Inatsisartutlovens kapitel 8. Dermed tydeliggøres bestemmelsens tilhørsforhold til småskalaregelsættet.

Bestemmelsen giver mulighed for, at rettighedshaveren efter en småskalatilladelse kan arrangere guidede ture på tilladelsesområdet. Bestemmelsen præciserer, at både fastboende og ikke-fastboende kan deltage på sådanne ture. Derved varetages både hensynet til at uddanne fastboende om Grønlands geologi, samt hensynet til at skabe større turistattraktion i Grønland. Bestemmelsen fastlår, at der kræves en godkendelse af Naalakkersuisut. Naalakkersuisut kan i godkendelsen opstille vilkår, herunder om indsamling og brydning af mineraler på turen. Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med reglerne om udførsel for henholdsvis fastboende og ikke-fastboende.

Til nr. 6 (§ 34, stk. 1)

Stk. 1 er en videreførelse af § 34, stk. 5 i den gældende Inatsisartutlov.

Efter § 33, stk. 5, i den gældende Inatsisartutlov må en person ikke være rettighedshaver efter mere end 5 småskalatilladelser i et kalenderår.

Bestemmelsen i forslaget § 34, stk. 1, giver hjemmel til, at Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om et højeste antal småskalatilladelser, som på ethvert tidspunkt kan være i kraft og samlet meddelt til rettighedshavere efter småskalatilladelser.

Bestemmelsen gør det muligt for Naalakkersuisut at foretage en regulering af småskalaaktiviteter under hensyntagen til en hensigtsmæssig udvikling af råstofsektoren i Grønland på en samfundsmæssig bæredygtig og ressourcemæssig forsvarlig måde.

Til nr. 6 (§ 34, stk. 2)

Stk. 2 er en videreførelse af § 34, stk. 6 i den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen vedrører den normale tilladelsesperiode for en småskalatilladelse. Bestemmelsen fastslår, at Naalakkersuisut kan meddele en tilladelse til småskala efterforskning eller udnyttelse af mineraler for en periode på indtil 3 år.

Begrænsningen i forslagets stk. 2 på 3 år for den første tilladelsesperiode og forudsætningen i forslagets stk. 3 om en fortsat udnyttelsesaktivitet som betingelse for forlængelse af en småskalatilladelse skal sikre mod, at andre fratages muligheden for at udføre råstofaktiviteter på et areal, der ikke aktivt søges udnyttet af en rettighedshaver efter en småskalatilladelse.

Til nr. 6 (§ 34, stk. 3)

Stk. 3 er en videreførelse af § 34, stk. 7 i den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen vedrører forlængelse af småskalatilladelse med eneret, herunder den maksimale tilladelsesperiode for en småskalatilladelse med eneret.

Tilladelser, der er meddelt med eneret, kan forlænges med indtil 10 år ad gangen, dog højst for en samlet periode på 30 år. Rettighedshaverens ret til forlængelse af en småskalatilladelse med eneret forudsætter, at rettighedshaveren har påvist kommercielt udnyttelige forekomster af mineraler, at der er iværksat og pågår udnyttelse af forekomsterne i overensstemmelse med udnyttelsesplanen, jf. dog forslagets § 38, stk. 2, og at de i småskalatilladelsen anførte vilkår og betingelser er opfyldt.

Begrænsningen i forslagets stk. 2 på 3 år for den første tilladelsesperiode og forudsætningen i forslagets stk. 3 om en fortsat udnyttelsesaktivitet som betingelse for forlængelse af en småskalatilladelse skal sikre mod, at andre fratages muligheden for at udføre råstofaktiviteter på et areal, der ikke aktivt søges udnyttet af en rettighedshaver efter en småskalatilladelse.

Til nr. 6 (§ 34, stk. 4)

Stk. 4 er en videreførelse af § 34, stk. 1 i den gældende Inatsisartutlov. I forslagets stk. 4 er indsat en henvisning til helt og delvist nye bestemmelser i stk. 5-7.

Til nr. 6 (§ 34, stk. 5)

Stk. 5 er en videreførelse af § 34, stk. 2 i den gældende Inatsisartutlov.

Efter bestemmelsen kan tilladelsesområdet for en småskalatilladelse med eneret ikke omfatte et areal, der er større end 1 km².

Afgrænsningen af et tilladelsesområde er rettet mod den teknisk udviklede virksomhed, hvor der planlægges en mere målrettet udnyttelse af en bestemt afgrænset, erhvervsmæssigt udnyttelig forekomst på baggrund af en viden eller en indikeret formodning om tilstedeværelsen af en sådan forekomst. Aktiviteter efter en småskalatilladelse med eneret bærer generelt ikke præg af den samme grad af tilfældighed, som i efterforskningen efter erhvervsmæssigt udnyttelige mineraler, som det ofte er tilfældet med de aktiviteter, der udføres efter en småskalatilladelse uden eneret.

Til nr. 6 (§ 34, stk. 6)

Bestemmelsen vedrører tilladelsesområdet for en småskalatilladelse med eneret. Bestemmelsen svarer til stk. 3 og 4 i den gældende Inatsisartutlov (se forslagets stk. 7) vedrørende tilladelsesområdet for en småskalatilladelse uden eneret.

Bestemmelsen i stk. 6 angiver, at tilladelsesområdet for en småskalatilladelse med eneret ikke omfatter områder, der er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til efterforskning efter eller efter udnyttelse af mineralske råstoffer meddelt efter § 16 i den gældende Inatsisartutlov. Bestemmelsen angiver videre, at tilladelsesområdet for en småskalatilladelse med eneret ikke omfatter områder, der er omfattet af en anden småskalatilladelse med eneret. En rettighedshaver, der er meddelt en småskalatilladelse eller en almindelig tilladelse med eneret, har således eneret til at udføre aktiviteter inden for tilladelsesområdet.

Til nr. 6 (§ 34, stk. 7)

Stk. 7 er en videreførelse af § 34, stk. 3 og 4 i den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen vedrører tilladelsesområdet for en småskalatilladelse uden eneret. En tilsvarende bestemmelse vedrørende en småskalatilladelse med eneret findes i forslagets § 34, stk. 6.

Bestemmelsen i stk. 7 angiver, at tilladelsesområdet for en småskalatilladelse uden eneret ikke omfatter områder, der er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til efterforskning eller efter udnyttelse af mineralske råstoffer meddelt efter § 16 i den gældende Inatsisartutlov. Bestemmelsen angiver videre, at tilladelsesområdet for en småskalatilladelse uden eneret ikke omfatter områder, der er omfattet af en anden småskalatilladelse med eneret. En rettighedshaver, der er meddelt en småskalatilladelse eller en almindelig tilladelse med eneret, har således eneret til at udføre aktiviteter inden for tilladelsesområdet.

Bestemmelsen i stk. 7 skal læses og anvendes i sammenhæng med forslagets § 34 a.

Til nr. 7 (§ 34 a, stk. 1)

Bestemmelsen i stk. 1 er ny i forhold til den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen er en undtagelsesbestemmelse til forslagets § 34, stk. 7. Bestemmelsen angiver, at en småskalatilladelse uden eneret kan meddeles for et område, der er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til efterforskning efter eller udnyttelse af mineralske råstoffer efter § 16 i den gældende Inatsisartutlov eller en småskalatilladelse med eneret efter § 33 i den gældende Inatsisartutlov, hvis skriftligt samtykke dertil er meddelt af rettighedshaveren efter eneretstilladelsen.

Formålet med bestemmelsen er blandt andet at medvirke til, at rettighedshavere efter eneretstilladelser kan samtykke til, at rettighedshavere efter småskalatilladelser uden eneret kan udføre aktiviteter i områderne omfattet af eneretstilladelserne, og at rettighedshavere efter eneretstilladelser kan indgå samarbejde med rettighedshavere efter småskalatilladelser uden eneret for dermed at sikre en bedre udnyttelse af mineralerne i Grønland.

Et sådant samtykke kan gives på nærmere bestemte vilkår, for eksempel at samtykket kun omfatter dele af tilladelsesområdet, eller at samtykket ikke omfatter visse mineraler.

Formålet med bestemmelsen er at fremme, at andre kan gives mulighed for at udføre råstofaktiviteter i et område, hvis området for eksempel ikke aktivt benyttes af en rettighedshaver efter en eneretstilladelse. Bestemmelsen fastslår, at en rettighedshavers ret efter en eneretstilladelse netop er en eneret, men angiver samtidig, at rettighedshaveren kan give samtykke til, at en person efter en småskalatilladelse uden eneret kan udføre råstofaktiviteter i eneretsområdet.

Samspillet mellem udførelse af aktiviteter efter en småskalatilladelse uden eneret og aktiviteter efter en eneretstilladelse på det samme område kan blandt andet reguleres i standardvilkårene for de to typer tilladelser.

Til nr. 7 (§ 34 a, stk. 2)

Bestemmelsen i stk. 2 er ny i forhold til den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen angiver, at rettighedshaveren efter en eneretstilladelse til enhver tid kan tilbagekalde samtykket efter forslagets § 34 a, stk. 1.

Rettighedshaveren efter en eneretstilladelse kan tilbagekalde samtykket ved at meddele rettighedshaveren efter småskalatilladelsen uden eneret, at rettighedshaveren efter småskalatilladelsen uden eneret ikke længere kan udføre aktiviteter efter småskalatilladelsen i området omfattet af eneretstilladelsen. Tilbagekaldelsen af samtykket medfører, at småskalatilladelsen uden eneret derefter ikke omfatter det område, der er omfattet af eneretstilladelsen.

Bestemmelsen skal gøre det mere attraktivt for rettighedshavere efter eneretstilladelser at lade rettighedshavere efter småskalatilladelser uden eneret udføre aktiviteter i områder omfattet af eneretstilladelser, uden at rettighedshaverne er bundet af deres samtykke på ubestemt tid.

Til nr. 7 (§ 34 a, stk. 3)

Bestemmelsen i stk. 3 er ny i forhold til den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen angiver, at en rettighedshaver efter en småskalatilladelse uden eneret, der har modtaget et samtykke efter forslaget § 34 a, stk. 1, ikke kan kræve erstatning af rettighedshaveren efter eneretstilladelsen eller Naalakkersuisut, eller rette andre krav mod rettighedshaveren efter eneretstilladelsen eller Naalakkersuisut, på grundlag af tilbagekaldelsen af et samtykke eller tab som følge deraf.

Bestemmelsen skal gøre det mere attraktivt for rettighedshavere efter eneretstilladelser at lade rettighedshavere efter småskalatilladelser uden eneret udføre aktiviteter i områder omfattet af eneretstilladelser, uden at det kan få økonomiske konsekvenser for rettighedshaverne efter eneretstilladelse at tilbagekalde deres samtykke.

Til nr. 8 (§ 35, stk. 4)

Bestemmelsen i § 35, stk. 4, er en videreførelse og præcisering af § 35, stk. 4, i den gældende Inatsisartutlov.

I bestemmelsen præciseres det, at en person, der udfører aktiviteter efter § 35, stk. 4, både kan være ansat af rettighedshaveren eller udføre aktiviteter for rettighedshaveren uden at være ansat af rettighedshaveren. Eksempelvis kan personen være ansat af en aftalepart til rettighedshaveren og derigennem modtage vederlag, eller personen kan udføre aktiviteterne uden at modtage vederlag for dette.

Efter § 35, stk. 5, er det dog en betingelse, at der på intet tidspunkt er flere end 10 personer, der udfører aktiviteter efter en småskalatilladelse med eneret i tilladelsesområdet på samme tid.

Bestemmelserne i stk. 4 og 5 har til formål at sikre, at udøvelsen af aktiviteterne har karakter af ”småskala” og tilgodeser formålet med adgangen til at udføre småskala råstofaktiviteter, som retter sig mod fastboende privatpersoner, der ikke råder over den samme kapital og ekspertise som internationale mineselskaber.

Til nr. 9 (§ 36, stk. 1)

Stk. 1 er en videreførelse og præcisering af § 36 stk. 1 i den gældende Inatsisartutlov.

I bestemmelsen er ordet ”bestemmelser” generelt ændret til ”vilkår”. I bestemmelsen præciseres det således, at Naalakkersuisut fastsætter nærmere vilkår i en småskalatilladelse om udførelse af råstofaktiviteter efter tilladelsen.

Naalakkersuisut kan i en småskalatilladelse blandt andet fastsætte vilkår om rapportering af efterforsknings- og udnyttelsesaktiviteter og om afslutningsrapportering ved aktiviteterens ophør.

Når Naalakkersuisut fastsætter vilkår i en småskalatilladelse og vurderer, om vilkårene er opfyldt, tager Naalakkersuisut hensyn til rettighedshaverens planlagte råstofaktiviteter, herunder aktiviteterens type og omfang. Oplysninger om de nævnte forhold findes blandt andet i rettighedshaverens ansøgning om meddelelse af en småskalatilladelse og udnyttelsesplanen, jf. dog forslaget § 38, stk. 2.

De begrænsede aktiviteter, der kan udføres efter en småskalatilladelse, medfører, at der stilles reducerede krav til blandt andet rettighedshaverens oplysninger og rapportering.

Når ændrede aktiviteter eller forhold gør det påkrævet, kan Naalakkersuisut fastsætte ændrede vilkår i en småskalatilladelse.

Til nr. 9 (§ 36, stk. 2)

Stk. 2 er en videreførelse og præcisering af § 36, stk. 2 i den gældende Inatsisartutlov.

I bestemmelsen er ordet ”bestemmelser” generelt ændret til ”vilkår”. I bestemmelsen præciseres det således, at Naalakkersuisut fastsætter nærmere vilkår i en småskalatilladelse om, hvilke aktiviteter der henholdsvis må udføres uden særlig godkendelse, kun må udføres efter særlig godkendelse og ikke må udføres.

Til nr. 9 (§ 36, stk. 3)

Stk. 3 er en videreførelse af § 36, stk. 3 i den gældende Inatsisartutlov.

Efter forslaget § 36, stk. 3 må aktiviteter efter en småskalatilladelse uden eneret omfatte indsamling af løstliggende mineraler og brydning af mineraler ved hjælp af håndholdte hjælpemidler som for eksempel hammer, mejsel, brækstang og hakke, jf. dog forslaget § 36, stk. 4 (se forslaget § 36, stk. 4).

De hjælpemidler, der må anvendes efter en småskalatilladelse uden eneret uden særlig godkendelse fra Naalakkersuisut, er håndholdte hjælpemidler, hvis formål og funktion kan side-stilles med håndholdte hjælpemidler som for eksempel hammer, mejsel, brækstang og hakke. Opregningen af hjælpemidler er ikke udtømmende.

Begrænsningerne i forslaget's stk. 3 afspejler småskala råstofaktiviteternes mindre indgribende karakter for så vidt angår tilladelsesområdet og dets natur og miljø. Bestemmelsen skal videre medvirke til at sikre, at småskala råstofaktiviteter udføres sikkerheds-, sundheds- og miljø-mæssigt forsvarligt med hensyn til forhold vedrørende råstofaktiviteter.

Til nr. 9 (§ 36, stk. 4)

Stk. 4 er en videreførelse og præcisering af § 36, stk. 4 i den gældende Inatsisartutlov.

Formålet med forslaget's stk. 4 er ikke at foretage indholdsmæssige ændringer af stk. 4 i den gældende Inatsisartutlov, men derimod at foretage en præcisering af bestemmelsen.

Bestemmelsen angiver, en rettighedshaver efter en småskalatilladelse uden eneret kan ansøge Naalakkersuisut om at få meddelt en særlig godkendelse af, at råstofaktiviteter efter tilladelsen også må udføres i et eller flere bestemte områder ved anvendelse af håndholdte hjælpemidler, der er mekaniske, som for eksempel boremaskiner, skæremaskiner og fræsemaskiner, eller ved anvendelse af småsprængning. Opregningen er ikke udtømmende.

Bestemmelsen angiver videre, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser om en sådan godkendelse efter stk. 4 og vilkår derfor.

Den særlige godkendelse, Naalakkersuisut kan meddele en rettighedshaver efter en småskalatilladelse uden eneret efter forslaget's stk. 4, omtales i stk. 4 i den gældende Inatsisartutlov som en småsprængningstilladelse. Da tilladelsen kan vedrøre både anvendelse af småsprængning og anvendelse af mekaniske hjælpemidler, som ikke har noget med småsprængning at gøre, ændres begrebet ”småsprængningstilladelse” i forslaget til en ”særlig godkendelse”.

Bestemmelsen i stk. 4 har til formål at sikre rettighedshaveren en bedre udnyttelse af tilladelsesområdet.

Udgangspunktet er dog fortsat, at aktiviteter efter en småskalatilladelse uden eneret kun må udføres med håndholdte hjælpemidler, der ikke er mekaniske, som for eksempel hammer, mejsel, brækstang og hakke, medmindre rettighedshaveren ansøger om og får meddelt en særlig godkendelse fra Naalakkersuisut til at bruge håndholdte hjælpemidler, der er mekaniske, som for eksempel boremaskine, skæremaskine og fræsemaskine, eller til anvendelse af småsprængning. Det skyldes særligt, at en småskalatilladelse uden eneret ofte omfatter et meget stort område. Det er af afgørende betydning for blandt andet beskyttelsen af den grønlandske natur, at der ikke kan foretages ubegrænset og ukontrolleret brug af blandt andet småsprængning. Det vil medføre risiko for et uforholdsmæssigt stort indgreb i den grønlandske natur, som i et vist omfang ikke efterfølgende vil kunne genoprettes.

Til nr. 9 (§ 36, stk. 5)

Bestemmelsen i stk. 5 er ny i forhold til den gældende Inatsisartutlov.

Stk. 5 omhandler anvendelse af hjælpemidler efter en småskalatilladelse med eneret uden særlig godkendelse fra Naalakkersuisut.

Den gældende Inatsisartutlov indeholder ikke særlige regler for, hvilke hjælpemidler der må anvendes efter en småskalatilladelse med eneret. Sådanne særlige regler har hidtil kun fundet anvendelse på aktiviteter efter en småskalatilladelse uden eneret, jf. § 36, stk. 3 og 4, i den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen angiver, at råstofaktiviteter efter en småskalatilladelse med eneret må udføres ved anvendelse af ikke-mekaniske og mekaniske håndholdte hjælpemidler.

Håndholdte hjælpemidler, der ikke er mekaniske, kan for eksempel være hammer, mejsel, brækstang og hakke. Håndholdte hjælpemidler, der er mekaniske, kan for eksempel være boremaskiner, skæremaskiner og fræsemaskiner. Opregningen er ikke udtømmende.

Anvendelse af de nævnte hjælpemidler kræver ikke særlig godkendelse fra Naalakkersuisut. Der kan dog ved meddelelse af en småskalatilladelse med eneret, eller forlængelse af en sådan tilladelse, fastsættes særlige vilkår om brugen af hjælpemidler, herunder begrænsninger af brugen af mekaniske hjælpemidler. Se hertil også forslagets § 36, stk. 7.

Med forslaget præciseres det, at rettighedshaveren efter en småskalatilladelse med eneret generelt og uden særlig godkendelse deraf har ret til at anvende en række hjælpemidler ved udførelse af aktiviteter efter småskalatilladelsen.

Bestemmelsen har til formål at sikre rettighedshaveren en bedre udnyttelse af tilladelsesområdet. Det vil videre lette omkostningerne til myndighedsbehandling, at anvendelse af de nævnte hjælpemidler ikke kræver en særlig godkendelse fra Naalakkersuisut i det enkelte tilfælde. Efter forslaget findes det hensigtsmæssigt generelt at tillade anvendelsen af de nævnte hjælpemidler, da en småskalatilladelse med eneret, i modsætning til en småskalatilladelse uden eneret, meddeles for et mindre bestemt område, jf. forslagets § 34, stk. 5.

Anvendelse af småsprængning efter en småskalatilladelse med eneret kræver særlig godkendelse deraf fra Naalakkersuisut. Se den foreslåede § 36, stk. 6.

Til nr. 9 (§ 36, stk. 6)

Bestemmelsen er ny i forhold til den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen omhandler anvendelse af småsprængning efter en småskalatilladelse med eneret efter særlig godkendelse deraf fra Naalakkersuisut.

Den gældende Inatsisartutlov indeholder ikke særlige regler for, hvilke hjælpemidler der må anvendes efter en småskalatilladelse med eneret. Sådanne særlige regler har hidtil kun fundet anvendelse på aktiviteter efter en småskalatilladelse uden eneret, jf. § 36, stk. 3 og 4, i den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen angiver, at råstofaktiviteter efter en småskalatilladelse med eneret kun må udføres ved anvendelse af småsprængning, hvis rettighedshaveren efter tilladelsen ansøger Naalakkersuisut derom og meddeles en særlig godkendelse deraf. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser om en sådan godkendelse og vilkår derfor.

Bestemmelsen har til formål at sikre rettighedshaveren en bedre udnyttelse af tilladelsesområdet. En tilsvarende adgang til anvendelse af småsprængning efter en småskalatilladelse uden eneret findes i den foreslåede § 36, stk. 4.

Anvendelse af småsprængning forudsætter således generelt en særlig godkendelse fra Naalakkersuisut, uanset om der er tale om en småskalatilladelse med eller uden eneret. Naalakkersuisut fastsætter de nærmere vilkår for en eventuel godkendelse af anvendelse af småsprængning i det enkelte tilfælde.

Det er af afgørende betydning for blandt andet beskyttelsen af den grønlandske natur, at der ikke kan foretages ubegrænset og ukontrolleret brug af småsprængning. Det vil medføre risiko for et uforholdsmæssigt stort indgreb i den grønlandske natur, som i et vist omfang ikke efterfølgende vil kunne genoprettes. Dette gælder uanset, at tilladelsesområdet efter en småskalatilladelse med eneret generelt er væsentligt mindre end tilladelsesområdet efter en småskalatilladelse uden eneret. Risikoen for personskader, uoprettelige skader og uforudsete konsekvenser ved anvendelse af småsprængninger gør det således påkrævet, at Naalakkersuisut i det konkrete tilfælde altid skal godkende anvendelse af småsprængning.

Til nr. 9 (§ 36, stk. 7)

Bestemmelsen er en videreførelse og uddybning af § 36, stk. 5, i den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om udførelse af råstofaktiviteter og tilknyttede aktiviteter og anvendelse af hjælpemidler, køretøjer og anlæg med videre.

Bestemmelsen indeholder en generel hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om udførelse af råstofaktiviteter og tilknyttede aktiviteter og anvendelse af hjælpemidler, køretøjer og anlæg med videre, herunder også andre forhold end anvendelse af småsprængning som anført i stk. 5 i den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen giver således Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere rammer om, hvad der forstås ved småskala råstofaktiviteter.

Overholder en rettighedshaver ikke bestemmelser og vilkår fastsat af Naalakkersuisut, kan Naalakkersuisut tilbagekalde småskalatilladelsen.

Til nr. 10 (§ 36 a, stk. 1)

Bestemmelsen er ny i forhold til den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen angiver, at det, som hidtil, er Naalakkersuisut, der fører tilsyn med småskala råstofaktiviteter. Endvidere angiver bestemmelsen, at det er Naalakkersuisut, der afgør, om planlagte og allerede udførte aktiviteter efter en småskalatilladelse reelt er småskala råstofaktiviteter, eller om aktiviteterne har karakter af at være almindelige råstofaktiviteter, som kun må udføres efter en almindelig tilladelse til forundersøgelse, efterforskning efter eller udnyttelse af mineraler efter §§ 15 eller 16 og 29.

Naalakkersuisut skal i hvert enkelt tilfælde foretage en samlet vurdering af råstofaktiviteternes omfang og karakter. I den samlede vurdering indgår blandt andet en vurdering af råstofaktiviteternes udførelse og deres indvirkning på samfund og miljø samt værdien af investeringer vedrørende råstofaktiviteter og værdien af udnyttede mineraler.

Bestemmelsen skal ses i lyset af, at den gældende Inatsisartutlov ikke i tilstrækkeligt omfang regulerer, hvornår aktiviteter efter en småskalatilladelse er af et sådant omfang, at der reelt er tale om almindelige råstofaktiviteter, som kun må udføres efter en almindelig tilladelse til forundersøgelse, efterforskning efter eller udnyttelse af mineralske råstoffer efter §§ 15 eller 16 og 29.

Reglerne i Inatsisartutlovens kapitel 8 om småskala råstofaktiviteter er målrettet mindre og lokalt baserede mineralaktiviteter, der foretages af den fastboende befolkning i Grønland, som ikke råder over den samme kapital og ekspertise som internationale mineselskaber, men som ønsker at påbegynde mineralaktiviteter på erhvervsmæssige vilkår og i et omfang, der underlagt begrænsninger i forhold de almindelige og mere omfattende tilladelser efter Inatsisartutlovens § 16.

Småskala råstofaktiviteter er således generelt råstofaktiviteter af mindre omfang end aktiviteter efter en almindelig tilladelse til efterforskning efter eller udnyttelse af mineraler. Det gælder blandt andet med hensyn til den kapital og ekspertise, rettighedshavere efter småskalatilladelser generelt har, og de hjælpemidler, der må anvendes ved udførelse af aktiviteter efter en småskalatilladelse. Dette er baggrunden for, at der ikke stilles de samme strenge krav til blandt andet kapital, forsikring, miljøvurdering (VVM) og rapportering med videre efter en småskalatilladelse.

Bestemmelsen skal generelt sikre, at en rettighedshaver ikke, under dække af at være rettighedshaver efter en småskalatilladelse, kan omgå de strengere krav, der gælder for aktiviteter omfattet af almindelige råstoftilladelser. Til nr. 10 (§ 36 a, stk. 2)

Bestemmelsen er ny i forhold til den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut skal afvise en ansøgning om meddelelse af en småskalatilladelse, hvis Naalakkersuisut på baggrund af en vurdering foretaget efter forslaget § 36 a, stk. 1, finder, at der ikke er tale om småskala råstofaktiviteter. Naalakkersuisut skal i stedet henvise ansøgeren til at ansøge om meddelelse af en almindelig tilladelse til forundersøgelse, efterforskning efter eller udnyttelse af mineralske råstoffer efter §§ 15 eller 16 og 29.

Til nr. 10 (§ 36 a, stk. 3)

Bestemmelsen er ny i forhold til den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen indeholder en hjemmel for Naalakkersuisut til at tilbagekalde en allerede meddelt småskalatilladelse, hvis Naalakkersuisut på baggrund af en vurdering foretaget efter forslaget § 36 a, stk. 1 finder, at der ikke er tale om småskala råstofaktiviteter, men derimod om almindelige råstofaktiviteter, som kun må udføres efter en almindelig tilladelse til forundersøgelse, efterforskning efter eller udnyttelse af mineralske råstoffer efter §§ 15 eller 16 og 29.

Bestemmelsen angiver, at rettighedshaveren efter småskalatilladelsen ikke kan kræve erstatning eller i øvrigt rette noget krav mod Naalakkersuisut på grundlag af en tilbagekaldelse af en småskalatilladelse eller tab som følge deraf.

Bestemmelsen forventes generelt kun anvendt i tilfælde, hvor det efter Naalakkersuisuts vurdering med en overvejende sandsynlighed kan konstateres, at aktiviteterne ikke er småskala råstofaktiviteter, men derimod er almindelige råstofaktiviteter, som kun må udføres efter en almindelig tilladelse til forundersøgelse, efterforskning efter eller udnyttelse af mineralske råstoffer efter §§ 15 eller 16 og 29.

Til nr. 10 (§ 36 a, stk. 4)

Bestemmelsen er ny i forhold til den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere bestemmelser, vilkår og træffe afgørelse om forholdene nævnt i forslagets stk. 1-3, herunder om nærmere forhold og kriterier af betydning for afgørelsen efter stk. 1 og om forhold vedrørende tilbagekaldelse af en småskalatilladelse efter stk. 3. Endvidere giver bestemmelsen Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår og træffe afgørelse om rettighedshaverens eventuelle ret til meddelelse af en almindelig tilladelse til forundersøgelse, efterforskning efter eller udnyttelse af mineralske råstoffer efter §§ 15 eller 16 og 29 ved rettighedshaverens opfyldelse af alle krav og vilkår derfor.

Bestemmelsen tænkes i praksis særligt anvendt for at sikre rettighedshaveren en rimelig frist til at indgive en ansøgning om meddelelse af en almindelig tilladelse til forundersøgelse, efterforskning efter eller udnyttelse af mineralske råstoffer efter §§ 15 eller 16 og 29, herunder en rimelig frist til at godtgøre, at rettighedshaveren opfylder de nødvendige krav og vilkår herfor.

Bestemmelsen skal blandt andet forhindre, at en tredjepart uden videre kan ”overhale” rettighedshaveren efter småskalatilladelsen med hensyn til at være den første, der indsender en ansøgning om meddelelse af en almindelig tilladelse til forundersøgelse, efterforskning efter eller udnyttelse af mineralske råstoffer efter §§ 15 eller 16 og 29 for det pågældende område.

Til nr. 11 (§ 37, stk. 1)

Ved gennemførelsen af Inatsisartutlov nr. 26 af 18. december 2012 om ændring af Inatsisartutlov nr. 7 af 7. december 2009 om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor blev der i § 18 efter stk. 3 indsat et nyt stk. 4. Som konsekvens deraf blev det tidligere stk. 4 og 5 ændret til stk. 5 og 6.

Ved en fejl blev henvisningen til det tidligere stk. 4 i § 37, stk. 1, ikke ændret til stk. 5. I forslaget ændres henvisningen i § 37, stk. 1, derfor fra § 18, stk. 4, til § 18, stk. 5.

Til nr. 12 (§ 38, stk. 2)

Bestemmelsen i forslagets § 38, stk. 2, er en ændring og uddybning af § 38, stk. 2 i den gældende Inatsisartutlov.

Efter § 38, stk. 1, i den gældende Inatsisartutlov skal en rettighedshaver efter en småskalatilladelse, som vil foretage udnyttelse, udarbejde en plan for udnyttelsen og dermed forbundne aktiviteter og foranstaltninger med videre (en udnyttelsesplan) og en plan for aktiviteter og foranstaltninger med videre i forbindelse med indstilling af udnyttelsen og nedlukning af eventuelle anlæg med videre (en nedlukningsplan). Planerne skal godkendes af Naalakkersui-

sut, inden rettighedshaveren iværksætter udnyttelse eller dermed forbundne aktiviteter og foranstaltninger.

Efter forslagets § 38, stk. 2, skal en rettighedshaver efter en småskalatilladelse uden eneret ikke lave en udnyttelsesplan og en nedlukningsplan, hvis rettighedshaveren kun vil foretage udnyttelse ved anvendelse af håndholdte hjælpemidler, der ikke er mekaniske, som for eksempel hammer, mejsel, brækstang og hakke. Rettighedshaveren skal da indsende en erklæring derom til Naalakkersuisut. Erklæringen skal være godkendt af Naalakkersuisut, inden rettighedshaveren iværksætter udnyttelse eller dermed forbundne aktiviteter og foranstaltninger.

Undtagelsen finder alene anvendelse for rettighedshavere efter en småskalatilladelse uden eneret. Bestemmelsen finder således ikke anvendelse på en rettighedshaver efter en småskalatilladelse med eneret.

Undtagelsen til kravet om udarbejdelse af en udnyttelsesplan og en nedlukningsplan knyttes efter stk. 2 i den gældende Inatsisartutlov sammen med spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om et værdifuldt eller et mindre værdifuldt mineral. I den foreslåede stk. 2 afhænger kravet til udarbejdelse af en udnyttelsesplan og en nedlukningsplan derimod af de hjælpemidler, der anvendes ved udførelse af aktiviteter efter tilladelsen. Baggrunden for dette er, at aktiviteter, der alene udføres ved anvendelse af håndholdte hjælpemidler, der ikke er mekaniske, generelt ikke eller kun i ubetydelig eller mindre grad påvirker tilladelsesområdet og dets natur og miljø.

Til nr. 13 (§ 38 a, stk. 1)

Bestemmelsen i forslagets § 38 a er en videreførelse og udvidelse af bestemmelsen i § 33, stk. 6, i den gældende Inatsisartutlov.

Efter § 33, stk. 6, i den gældende Inatsisartutlov kan Naalakkersuisut fastsætte nærmere bestemmelser om småskala råstofaktiviteter, herunder bestemmelser om betaling af gebyr for meddelelse af småskalatilladelser efter § 33, stk. 1, og indsendelse af ansøgninger derom og betaling af udgifter i forbindelse med sagsbehandling og anden myndighedsbehandling vedrørende sådanne tilladelser.

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om småskala råstofaktiviteter og småskalatilladelser, herunder om forholdene nævnt i §§ 32-38, om betaling af gebyr for meddelelse af småskalatilladelser efter § 33, stk. 1, og indsendelse af ansøgninger derom og om betaling af udgifter i forbindelse med sagsbehandling og anden myndighedsbehandling vedrørende småskala råstofaktiviteter og småskalatilladelser.

Bestemmelsen indeholder således en generel hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om både småskala råstofaktiviteter og småskalatilladelser. Ud over forholdene nævnt i § 33, stk. 1, i den gældende Inatsisartutlov, som videreføres i den foreslåede § 38 a, kan Naalakkersuisut fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår om forholdene nævnt i §§ 32-38, herunder vilkår om at meddele en småskalarettighedshaver fortrinsret til meddelelse af almindelig tilladelse med eneret til efterforskning efter eller udnyttelse af mineraler efter Inatsisartutlovens § 16. Naalakkersuisut kan for eksempel fastsætte bestemmelser og vilkår i henholdsvis en bekendtgørelse og standardvilkår.

Bestemmelsen bidrager blandt andet til at sikre, at reglerne vedrørende småskala råstofaktiviteter og småskalatilladelser løbende kan opdateres og dermed tilpasses den udvikling, der sker inden for området.

Til nr. 13 (§ 38 a, stk. 2)

Bestemmelsen er ny i forhold til gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser eller vilkår om, at visse aftaler mellem en rettighedshaver efter en småskalatilladelse og dennes aftaltparter skal godkendes af Naalakkersuisut. Bestemmelsen angiver videre, at Naalakkersuisut kan fastsætte vilkår for en sådan godkendelse.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at småskalatilladelser og aftaler indgået af en rettighedshaver i forbindelse hermed ikke kan anvendes til at omgå de krav, som stilles til almindelige tilladelser til efterforskning efter eller udnyttelse af mineraler efter Inatsisartutlovens § 16. Bestemmelser eller vilkår om en godkendelsesordning for visse af rettighedshavers aftaler kan blandt andet fastsættes for at sikre eller forfølge forskellige formål.

Et formål kan være at sikre, at aftalerne er i overensstemmelse med principperne i råstoflovens § 16, stk. 3, for udnyttelsestilladelser om handel på markedsvilkår for priser og andre vilkår (armslængepriser og armslængdevilkår), og tilsvarende principper for andre tilladelser.

Et andet formål kan være at sikre, at aftaler om ansættelse af personer, der ikke er fastboende i Grønland, eller om anvendelse af leverandører af varer eller tjenesteydelser, som ikke er grønlandske virksomheder, er i overensstemmelse med principperne om samfundsmæssig bæredygtighed, jf. bl.a. §§ 1, 78 a, 83, 84 og 86 og principperne i § 18, stk. 1 og 2.

Et tredje formål kan være at sikre, at rettighedshaveren efter en småskalatilladelse både for-

melt og reelt har kompetencen til at træffe alle afgørelser vedrørende en småskalatilladelse og aktiviteter efter den og driftsmæssige og økonomiske forhold i forbindelse dermed, og at rettighedshaveren også både formelt og reelt har ret til indtægterne fra råstofaktiviteterne.

Efter en godkendelsesordning med et sådant formål vil en aftale således ikke kunne godkendes af Naalakkersuisut, hvis det følger af aftalen, at en anden part end rettighedshaveren, herunder for eksempel grønlandske eller udenlandske ydere af lån eller anden finansiering ("investorer"), reelt har kompetencen til at træffe afgørelser vedrørende en småskalatilladelse og aktiviteter efter den og driftsmæssige og økonomiske forhold i forbindelse dermed, eller at en sådan anden part reelt har ret til indtægterne eller en del af indtægterne fra råstofaktiviteterne.

Til nr. 14 (§ 45, stk. 1)

Stk. 1 er en videreførelse af § 45, stk. 1 i den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen angiver, at en person, der er fast bosiddende i og fuldt skattepligtig til Grønland, uden at der kræves tilladelse dertil, kan foretage ikke-erhvervsmæssig indsamling af løstliggende mineraler, jf. dog §§ 45 c og 45 d. I den gældende Inatsisartutlov anvendes begrebet "(en fastboende)" anført i parentes. Af lovtekniske årsager er anvendelsen af parentes ikke videreført i dette forslag. Der er ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring hermed.

Det har hidtil ikke været tilladt for en fastboende at indsamle løstliggende diamanter, safirer, rubiner, smaragder, chrysoberyl, opaler eller radioaktive mineraler eller andre mineraler, som Naalakkersuisut undtager fra adgangen til indsamling efter § 45, stk. 1. Det følger af henvisningen til § 45 c i den gældende Inatsisartutlov.

Ændringen af forslagets § 45 c medfører imidlertid, at en fastboende, uden tilladelse dertil, kan indsamle alle mineraler, der ligger løst i naturen, herunder blandt andet også diamant, safir, rubin, smaragd, chrysoberyl og opal. Det gælder dog ikke radioaktive mineraler.

Det er ikke tilladt at anvende redskaber til at frigøre mineralerne efter forslagets stk. 1.

Til nr. 14 (§ 45, stk. 2)

Stk. 2 er ny i forhold til den gældende Inatsisartutlov.

Stk. 2 vedrører erhvervsmæssig indsamling af løstliggende mineraler, det vil sige, hvor indsamlingen sker med salg for øje.

Efter forslaget regulerer bestemmelserne i forslagets § 45 generelt en fastboendes adgangen til ikke-erhvervsmæssig indsamling af løstliggende mineraler uden tilladelse dertil. En fastboendes ret til at foretage erhvervsmæssig indsamling og brydning af mineraler reguleres derimod generelt af forslagets § 45 a.

Forslaget indeholder en afgrænsning mellem ikke-erhvervsmæssig og erhvervsmæssig indsamling af mineraler. Bestemmelsen i forslagets stk. 2 angiver, at en fastboende, der sælger mineraler indsamlet efter stk. 1, forarbejder sådanne mineraler og sælger dem, eller udfører sådanne mineraler fra Grønland med henblik på salg eller forarbejdning og salg, foretager erhvervsmæssig indsamling af mineraler og derfor er omfattet af forslagets § 45 a.

Forslaget indeholder ligeledes en beløbsgrænse. Det følger af bestemmelsen, at hvis den samlede værdi af mineralerne er større end 100.000 kr. om året, er indsamlingen omfattet af den foreslåede § 45 a.

Bestemmelsen i stk. 2 angiver således, hvornår en fastboendes indsamling af løstliggende mineraler er erhvervsmæssig indsamling omfattet af forslagets § 45 a.

Indsamling af mineraler, der ikke er erhvervsmæssig indsamling, er ikke-erhvervsmæssig indsamling omfattet af § 45.

Til nr. 14 (§ 45, stk. 3)

Stk. 3 er ny i forhold til den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen angiver, at en fastboende, uden eksporttilladelse dertil, må foretage ikke-erhvervsmæssig udførsel af mineraler fra Grønland til eget personligt brug eller til andre personers personlige og ikke-erhvervsmæssige brug. Udførsel af mineraler fra Grønland til andre personers personlige og ikke-erhvervsmæssige brug kan alene ske, i det omfang den samlede værdi af mineralerne ikke er større end 25.000 kr. om året.

Det følger blandt andet af bestemmelsen, at en fastboende, uden eksporttilladelse dertil, må udføre egne mineraler fra Grønland, herunder for eksempel mineralsmykker og mineralkunsthåndværker, hvis udførslen er af ikke-erhvervsmæssig karakter. Endvidere må en fastboende udføre mineraler fra Grønland til andre personers personlige og ikke-erhvervsmæssige brug, herunder for eksempel til gave. Udførsel af mineraler fra Grønland til andre personers personlige og ikke-erhvervsmæssige brug kan alene ske, i det omfang den samlede værdi af mineralerne ikke er større end 25.000 kr. om året.

Udførsel af mineraler efter stk. 3 er således kun tilladt, hvis udførslen af mineralerne sker til eget personligt brug eller til andre personers personlige og ikke-erhvervsmæssige brug uden for Grønland.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at en fastboende, der rejser ud af Grønland, uden krav om eksporttilladelse dertil kan tage sine ejendele med og for eksempel medbringe gaver til andre personer. Det kan for eksempel være egne mineraler, mineralsmykker, mineralkunst-håndværker og lignende fra Grønland, herunder mineraler og genstande indeholdende mineraler, som den fastboende selv har indsamlet efter forslaget's stk. 1. Opregningen er ikke udtømmende.

Forholdene i stk. 3 i den gældende Inatsisartutlov reguleres i forslaget's § 34, stk. 6 og 7.

Til nr. 14 (§ 45, stk. 4)

Stk. 4 er ny i forhold til den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen angiver, at en fastboende kun må foretage erhvervsmæssig udførsel af mineraler fra Grønland, hvis den fastboende er meddelt en eksporttilladelse dertil. Det samme gælder for ikke-erhvervsmæssig udførsel af mineraler fra Grønland i tilfælde, der ikke er omfattet af stk. 3.

Det følger blandt andet af bestemmelsen, at en fastboende kun må foretage erhvervsmæssig udførsel af mineraler fra Grønland, hvis den fastboende er meddelt en eksporttilladelse dertil.

Det følger videre af bestemmelsen, at en fastboende kun må foretage udførsel fra Grønland af mineraler til for eksempel gaver med en værdi, der er større end 25.000 kr. om året, hvis den fastboende er meddelt en eksporttilladelse dertil.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at fastboende ikke udfører store værdier fra Grønland. Begrænsningen med hensyn til, hvilke værdier der årligt kan udføres til andre personers personlige og ikke-erhvervsmæssige brug uden for Grønland, har til formål at sikre, at fastboende ikke foretager erhvervsmæssig udførsel af mineraler under dække af, at der er tale om for eksempel gaver efter stk. 3.

Forholdene i stk. 3 i den gældende Inatsisartutlov reguleres i forslaget's § 34, stk. 6 og 7.

Til nr. 14 (§ 45, stk. 5)

Bestemmelsen i stk. 5 er ny i forhold til den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen er en opsamlingsbestemmelse, der angiver, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser om forholdene nævnt i forslaget stk. 1-4.

Forholdene i stk. 4 i den gældende Inatsisartutlov reguleres generelt i forslaget § 45 b, stk. 3.

Til nr. 15 (§ 45 a, stk. 1)

Bestemmelsen er udtryk for en konsekvensændring som følge af forslaget.

I bestemmelsen tilføjes en henvisning til forslaget § 45 b, der regulerer adgangen til at foretage indsamling og brydning af mineraler efter §§ 45 og 45 a i eneretsområder.

Til nr. 16 (§ 45 a, stk. 1)

Efter § 45 a, stk. 1, i den gældende Inatsisartutlov, kan en fastboende, uden tilladelse dertil, foretage erhvervmæssig indsamling af løstliggende mineraler og brydning af mineraler, hvis den samlede værdi af mineralerne ikke overstiger 100.000 kr. om året, jf. dog §§ 45 c og 45 d i den gældende Inatsisartutlov.

Brydning må, efter den gældende Inatsisartutlov, kun foretages ved anvendelse af mindre håndholdte hjælpemidler, der ikke er mekaniske, som for eksempel hammer, mejsel, brækstang og hakke.

Med forslaget udgår ordet ”mindre” i § 45 a, stk. 1, 3. pkt. Efter forslaget må brydning efter § 45 a, stk. 1, foretages ved anvendelse af håndholdte hjælpemidler, der ikke er mekaniske, som for eksempel hammer, mejsel, brækstang og hakke. Brydning efter § 45 a, stk. 1, må således fortsat kun foretages ved anvendelse af håndholdte, ikke-mekaniske hjælpemidler. Der gælder dog ikke længere et krav om, at hjælpemidlet størrelsesmæssigt skal være af mindre karakter. En fastboende, der bryder mineraler efter § 45 a, stk. 1, må således efter forslaget anvende de samme hjælpemidler som en person, der udfører aktiviteter efter en småskalatilladelse uden eneret, jf. § 36, stk. 3. Grænsen for, hvornår en fastboendes brydning af mineraler kræver tilladelse dertil fra Naalakkersuisut, er 100.000 kr. om året. Se § 45 a, stk. 1.

Til nr. 17 (§ 45 a, stk. 6)

Stk. 6 er ny i forhold til den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen angiver, at en fastboende, der ønsker at foretage indsamling eller brydning af mineraler med en samlet værdi, der er større end 100.000 kr. om året, kan ansøge om meddelelse af en småskalatilladelse til udnyttelse af mineralerne efter reglerne i kapitel 8 for det område, hvor personen ønsker at indsamle eller bryde mineralerne. Hvis den fastboende ikke ansøger om eller ikke meddeles en sådan småskalatilladelse, finder stk. 1-5 i stedet anvendelse.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at fastboende på den ene side har ret til at indsamle og bryde mindre mængder mineraler erhvervsmæssigt uden krav om meddelelse af en tilladelse dertil, for eksempel en småskalatilladelse. Det er dog nødvendigt med en øvre grænse for, hvornår erhvervsmæssig indsamling og brydning af mineraler kræver tilladelse.

Udnyttelse i form af indsamling eller brydning af mineraler for over 100.000 kr. om året kræver meddelelse af en tilladelse dertil fra Naalakkersuisut. Det gælder både efter den gældende Inatsisartutlov og efter forslaget. Bestemmelsen i stk. 6 er indsat med henblik på at tydeliggøre, at en fastboende, der ønsker at udnytte, indsamle eller bryde mineraler for over 100.000 kr. om året, kan ansøge om meddelelse af en småskalatilladelse med eller uden eneret til en sådan udnyttelse. Hvis den fastboende ikke ansøger om eller ikke meddeles en sådan småskalatilladelse, finder stk. 1-5 i stedet anvendelse.

Som en konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 6 i forslagets § 45 a bliver stk. 6 i den gældende Inatsisartutlov efter forslaget stk. 7.

Til nr. 18 (§ 45 a, stk. 7)

Ændringen af ”stk. 1 og 2” til ”stk. 1, 2 og 6” i forslagets § 45 a, stk. 7, er en konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 6 i forslagets § 45 a. Se bemærkningerne ovenfor til nr. 17.

Til nr. 19 (§ 45 b, stk. 1 og 2)

Bestemmelsen i forslagets § 45 b er en videreførelse og uddybning af § 45 b i den gældende Inatsisartutlov.

§ 45 b, stk. 1 og 2, vedrører fastboendes ret til at foretage ikke-erhvervsmæssig indsamling af løstliggende mineraler i bestemte områder.

§ 45 b, stk. 1, præciserer, at det er tilladt for en fastboende at foretage ikke-erhvervsmæssig indsamling af løstliggende mineraler i et område, der er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til efterforskning efter mineralske råstoffer efter § 16 eller en småskalatilladelse med eneret til efterforskning efter mineraler efter § 33. § 45 b, stk. 2, præciserer, at en sådan indsamling ikke kan finde sted i et område, der er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til udnyttelse af mineralske råstoffer efter § 16 eller en småskalatilladelse med eneret til udnyttelse af mineraler efter § 33.

§ 45 b, stk. 2, skal læses i sammenhæng med forslagets § 45 b, stk. 4, hvorefter indsamling alligevel kan finde sted i et udnyttelsesområde, hvis der foreligger skriftligt samtykke fra rettighedshaveren.

Bestemmelsen skal ligeledes læses i sammenhæng med § 48 i den gældende Inatsisartutlov, hvorefter Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser om indsamling og brydning efter §§ 45-47. Naalakkersuisut kan for eksempel fastsætte bestemmelser om, at indsamling efter § 45 ikke må foretages i et område, der er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til efterforskning efter mineralske råstoffer efter § 16 eller en småskalatilladelse med eneret til efterforskning efter mineraler efter § 33.

Til nr. 19 (§ 45 b, stk. 3)

Bestemmelsen vedrører fastboendes ret til at foretage erhvervmæssig indsamling og brydning af mineraler i bestemte områder.

Bestemmelsen præciserer, at en sådan indsamling og brydning ikke kan finde sted i et område, der er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til efterforskning efter eller udnyttelse af mineralske råstoffer efter § 16 eller en småskalatilladelse med eneret til efterforskning efter eller udnyttelse af mineraler efter § 33. Modsætningsvis kan sluttes, at det er tilladt for en fastboende at foretage erhvervmæssig indsamling og brydning af mineraler efter § 45 a i et område, der er omfattet af en almindelig tilladelse uden eneret til efterforskning efter mineralske råstoffer efter § 16 eller en småskalatilladelse uden eneret til efterforskning efter mineraler efter § 33.

Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med forslaget § 45 b, stk. 5, hvorefter indsamling alligevel kan finde sted, hvis der foreligger skriftligt samtykke fra rettighedshaveren.

Til nr. 19 (§ 45 b, stk. 4 og 5)

Bestemmelserne er undtagelsesbestemmelser til forslaget §§ 45 b, stk. 2 og 3.

§ 45 b, stk. 4, angiver, at en fastboende kan foretage indsamling af mineraler efter § 45 i et område, der er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til udnyttelse af mineralske råstoffer efter § 16 eller en småskalatilladelse med eneret til udnyttelse af mineraler efter § 33, hvis rettighedshaveren efter eneretstilladelsen giver skriftligt samtykke dertil.

§ 45 b, stk. 5, angiver videre, at en fastboende kan foretage indsamling og brydning af mineraler efter § 45 a i et område, der er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til efterforskning efter eller udnyttelse af mineralske råstoffer efter § 16 eller en småskalatilladelse med eneret til efterforskning efter eller udnyttelse af mineraler efter § 33, hvis rettighedshaveren efter eneretstilladelsen giver skriftligt samtykke dertil.

Formålet med bestemmelserne er at medvirke til at øge den fastboende befolknings adgang til, i begrænset omfang, at indsamle og udnytte mineraler i Grønland, herunder også i områder omfattet af en eneretstilladelse, hvori en fastboende som udgangspunkt ikke kan indsamle

eller bryde mineraler, jf. forslaget § 45 b, stk. 2 og 3. Bestemmelserne har videre til formål at sikre rettighedshaverens eneret til at udføre råstofaktiviteter i det område, der er omfattet af rettighedshaverens eneretstilladelse, medmindre rettighedshaveren samtykker til andet.

Derudover har bestemmelserne til formål at varetage sikkerhedsmæssige hensyn. Indsamling af mineraler i et område, hvor der samtidig sker udnyttelse af mineralske råstoffer, kan indebære særlige sikkerhedsmæssige problemstillinger, herunder for eksempel ændringer i terrænet. Dette kan indebære risiko for personskade med videre for blandt andet fastboende, der indsamler mineraler i tilladelsesområdet.

Bestemmelserne skal læses i sammenhæng med forslaget § 45 b, stk. 7, hvorefter rettighedshaveren kan tilbagekalde samtykket.

Til nr. 19 (§ 45 b, stk. 6)

Det skriftlige samtykke efter § 45 b, stk. 4 og 5, skal dokumenteres over for Naalakkersuisut, hvis Naalakkersuisut anmoder derom. Hvis Naalakkersuisut ikke anmoder derom, vil det således være til strækkeligt, at rettighedshaveren efter eneretstilladelsen meddeler sit skriftlige samtykke direkte til den fastboende.

Til nr. 19 (§ 45 b, stk. 7)

Bestemmelsen angiver, at en rettighedshaver efter en eneretstilladelse til enhver tid kan tilbagekalde et samtykke meddelt efter forslaget § 45 b, stk. 4 og 5.

Samtykket tilbagekaldes ved at rettighedshaveren meddeler den eller de fastboende, som har modtaget samtykket, at samtykket tilbagekaldes.

Hvis området er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til udnyttelse af mineralske råstoffer efter § 16 eller en småskalatilladelse med eneret til udnyttelse af mineraler efter § 33, er retsvirkningen af tilbagekaldelsen, at indsamling og brydning efter §§ 45 og 45 a ikke længere må foretages i området, jf. § 45 b, stk. 2 og 3.

Hvis området er omfattet af en almindelig tilladelse med eneret til efterforskning efter mineralske råstoffer efter § 16 eller en småskalatilladelse med eneret til efterforskning efter mineraler efter § 33, er retsvirkningen af tilbagekaldelsen, at indsamling og brydning efter § 45 a ikke længere må foretages i området, jf. § 45 b, stk. 3. Indsamling efter § 45 må dog fortsat foretages i området, jf. § 45 b, stk. 1.

Til nr. 19 (§ 45 b, stk. 8)

Bestemmelsen angiver, at modtageren af et samtykke efter forslaget § 45 b, stk. 4 og 5, ikke kan kræve erstatning eller i øvrigt rette noget krav mod rettighedshaveren efter eneretstilladel-

sen eller Naalakkersuisut på grundlag af en tilbagekaldelse af samtykket eller tab som følge deraf.

Bestemmelsen har til formål at gøre det mere attraktivt for rettighedshavere efter eneretstilladelser at lade den fastboende befolkning udføre aktiviteter i området omfattet af eneretstilladelsen, uden at rettighedshaveren er bundet af samtykket på ubestemt tid, og uden at dette kan få økonomiske konsekvenser for rettighedshaveren efter eneretstilladelsen.

Til nr. 20 (§ 45 c, stk. 1)

Bestemmelsen er en videreførelse og ændring af § 45 c i den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen angiver, hvilke mineraler fastboende har adgang til at indsamle og bryde efter §§ 45 og 45 a.

I modsætning til tidligere har fastboende efter bestemmelsen adgang til at indsamle og bryde alle mineraler efter §§ 45 og 45 a, bortset fra radioaktive mineraler.

Efter den gældende Inatsisartutlov må fastboende ikke indsamle og bryde værdifulde mineraler, som for eksempel diamant, safir, rubin, smaragd, chrysoberyl, opal, og radioaktive mineraler.

Bestemmelsen medfører således en udvidelse af de mineraler, en fastboende må indsamle og bryde efter §§ 45 og 45 a. Efter forslaget må fastboende indsamle og bryde alle mineraler efter §§ 45 og 45a, bortset fra radioaktive mineraler. Efter forslaget må fastboende således også indsamle og bryde for eksempel diamanter, safirer, rubiner, smaragder, chrysoberyl og opaler. Fastboende må dog på intet tidspunkt indsamle eller bryde radioaktive mineraler.

Baggrunden for udvidelsen af, hvilke mineraler en fastboende må indsamle og bryde efter §§ 45 og 45 a, er dels at imødekomme den fastboende befolknings ønske om at kunne indsamle og bryde alle mineraler uden tilladelse dertil, dels et administrativt ønske om ikke at have en lovbestemt definition af ”værdifulde mineraler”.

Bestemmelsen viderefører således ikke en lovbestemt definition af ”værdifulde mineraler”, som findes i den gældende Inatsisartutlov. Forslaget indeholder derimod i § 45 c, stk. 2, en generel hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte bestemmelser om, at den fastboende befolknings ret til at indsamle og bryde mineraler efter §§ 45 og 45 a ikke omfatter nærmere angivne bestemte mineraler. Det kan for eksempel være visse værdifulde mineraler, herunder diamanter, safirer, rubiner, smaragder, chrysoberyl og opaler.

Muligheden for at regulere, hvilke mineraler der ikke må indsamles eller brydes efter §§ 45 og 45 a, i for eksempel en bekendtgørelse sikrer, at opregningen af mineraler i bekendtgørelsen let kan ændres og dermed tilpasses i takt med udviklingen af mineralbegreberne inden for råstofområdet.

Til nr. 20 (§ 45 c, stk. 2)

Bestemmelsen er delvist en videreførelse af stk. 2 i den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om, at adgangen til at indsamle og bryde mineraler og udføre mineraler fra Grønland efter §§ 45 og 45 a ikke omfatter bestemte mineraler.

Bestemmelsen indeholder en generel hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte bestemmelser om, at den fastboende befolknings ret til at indsamle og bryde mineraler og udføre mineraler fra Grønland efter §§ 45 og 45 a ikke omfatter nærmere angivne bestemte mineraler. Det kan for eksempel være visse værdifulde mineraler, som for eksempel diamanter, safirer, rubiner, smaragder, chrysoberyl og opaler .

Muligheden for at regulere, hvilke mineraler der ikke må indsamles eller brydes eller udføres fra Grønland efter §§ 45 og 45 a, i for eksempel en bekendtgørelse sikrer, at opregningen af mineraler i bekendtgørelsen let kan ændres og dermed tilpasses i takt med udviklingen af mineralbegreberne.

Til nr. 20 (§ 45 c, stk. 3)

Bestemmelsen er ny i forhold til den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser om, at mineraler, der er indsamlet eller brudt efter §§ 45 eller 45 a, kun må udføres fra Grønland, hvis en eksporttilladelse dertil er meddelt af Naalakkersuisut.

Bestemmelsen indeholder en generel hjemmel for Naalakkersuisut til at regulere, hvilke mineraler, der er indsamlet eller brudt efter §§ 45 eller 45 a, som kun må udføres fra Grønland, hvis en eksporttilladelse dertil er meddelt af Naalakkersuisut.

Bestemmelser fastsat af Naalakkersuisut efter forslaget's stk. 3 kan vedrøre alle mineraler, der er indsamlet eller brudt efter §§ 45 eller 45 a, eller bestemte mineraler som for eksempel diamanter, safirer, rubiner eller andre værdifulde mineraler.

Til nr. 20 (§45 c, stk. 4)

Bestemmelsen er ny i forhold til den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om, at visse nærmere bestemte mineraler skal underlægges en særlig værdivurdering forinden mineralerne må sælges.

Bestemmelsen tænkes især anvendt som et værktøj til at hindre, at mineraler sælges til underpris med henblik på at omgå Inatsisartutlovens beløbsgrænser eller anden lovgivning, herunder skattelovgivningen.

Til nr. 21 (§ 45 e, stk. 1)

Indholdet af den hidtidige bestemmelse videreføres i forslaget som en ny § 33, stk. 6.

Den nye foreslåede § 45 e fastslår, at ikke-fastboende ikke kan foretage indsamling eller brydning af mineraler, medmindre dette sker under en guidet tur, arrangeret af en småskalarettighedshaver, i et område omfattet af dennes småskalatilladelse. Ikke-fastboendes adgang til at indsamle og bryde mineraler under en sådan guidet tur omfatter de samme mineraler som småskalarettighedshaveren kan indsamle og bryde, jf. dog stk. 4 og 5.

Ikke-fastboende vil således under en guidet tur, arrangeret af en småskalarettighedshaver, i et område omfattet af dennes småskalatilladelse, kunne indsamle og bryde visse værdifulde mineraler, som for eksempel diamanter, safirer, rubiner, smaragder, chrysoberyler og opaler, hvis disse mineraler er omfattet af småskalatilladelsen.

Til nr. 21 (§ 45 e, stk. 2)

Bestemmelsen fastslår, at en ikke-fastboende som udgangspunkt kun kan foretage udførsel, hvis personen er meddelt en eksporttilladelse dertil. Dette gælder uanset om udførslen er erhvervmæssig eller ikke-erhvervmæssig, jf. dog stk. 3.

Til nr. 21 (§ 45 e, stk. 3)

Bestemmelsen er en undtagelse til § 45 e, stk. 2.

Bestemmelsen angiver, at en person, der ikke er fastboende, uden eksporttilladelse dertil må foretage ikke-erhvervmæssig udførsel af mineraler fra Grønland, hvis mineralerne er købt af en fastboende, og købet kan dokumenteres, herunder for eksempel ved en kvittering, en faktura eller et certifikat.

Ved køb af mineraler fra fastboende, omfattes tillige mineraler købt under en guidet tur, arrangeret af en småskalarettighedshaver, i et område omfattet af dennes småskalatilladelse.

Efter bestemmelsen kan en person, der ikke er fastboende, herunder for eksempel en turist, uden eksporttilladelse dertil foretage ikke-erhvervsmæssig udførsel af mineraler fra Grønland, hvis alle de følgende betingelser er opfyldt:

1. Mineralerne er købt af en fastboende person.
2. Købet kan dokumenteres, herunder for eksempel ved en kvittering, en faktura eller et certifikat.

Adgangen til at udføre mineraler efter forslaget's stk. 3 omfatter dog ikke radioaktive mineraler og andre bestemte mineraler, som Naalakkersuisut bestemmer, ikke skal være omfattet af bestemmelsen. Se forslaget's stk. 4 og 5.

Formålet med bestemmelsen er at gøre det nemt for en person, der ikke er fastboende, herunder for eksempel en turist, at købe mineraler i Grønland og udføre dem fra Grønland. Formålet med bestemmelsen er videre at gøre det nemt for en fastboende person, der sælger mineraler i Grønland, ikke at skulle henvise til, at der før udrejse skal ansøges om en eksporttilladelse hos Naalakkersuisut. De nævnte forhold medfører videre, at udførsel af mineraler købt af en fastboende efter stk. 3 ikke medfører administrative omkostninger til udstedelse af eksporttilladelser med videre hver gang, en person, der ikke er fastboende, herunder for eksempel en turist, køber et mineral af en fastboende person og ønsker at udføre mineralet fra Grønland.

Begrænsningen i forslaget's stk. 3 til mineraler købt af fastboende personer sikrer, at Naalakkersuisut i tilstrækkeligt omfang kan føre tilsyn og kontrol med salg af mineraler til og udførsel af mineraler foretaget af en person, der ikke er fastboende i Grønland, herunder en turist.

Til nr. 21 (§ 45 e, stk. 4)

Bestemmelsen i stk. 4 er ny i forhold til den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen angiver, at adgangen til udførsel af mineraler fra Grønland efter forslaget's stk. 2 og 3 ikke omfatter radioaktive mineraler.

En tilsvarende bestemmelse findes for eksempel i forslaget's § 45 c, stk. 1, vedrørende fastboende personers ret til at indsamle og bryde mineraler efter §§ 45 og 45 a.

Til nr. 21 (§ 45 e, stk. 5)

Bestemmelsen i stk. 5 er ny i forhold til den gældende Inatsisartutlov.

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om, at adgangen til udførsel fra Grønland efter stk. 2 og 3 ikke omfatter bestemte mineraler.

En tilsvarende bestemmelse findes for eksempel i forslaget § 45 c, stk. 2, vedrørende fastboende personers ret til at indsamle og bryde mineraler efter §§ 45 og 45 a.

Til nr. 22 (§ 45 f)

Bestemmelsen ophæves, idet ikke-fastboendes adgang til indsamling og udførsel i stedet reguleres af den foreslåede § 45 e.

Til nr. 23 (§ 86, stk. 3, 3. pkt.)

Bestemmelsen ophæves, men indholdet videreføres i en ny § 86 a. Se bemærkningerne til nr. 24.

Til nr. 24 (§ 86 a, stk. 1)

Bestemmelsen har til hensigt at skabe et mere klart hjemmelsgrundlag for, at Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om forhold for at sikre, at en rettighedshaver og dennes entreprenører, leverandører og tjenesteydere og deres underentreprenører, underleverandører og undertjenesteydere med videre foretager skatterapporteringer og skatteindbetalinger i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler i Grønland.

Bestemmelsen omfatter alle led af entreprenør, leverandør og tjenesteyder med videre.

Den gældende Inatsisartutlov indeholder bestemmelser om, at Naalakkersuisut kan fastsætte vilkår og træffe afgørelser om, at en rettighedshaver skal sikre, at dennes entreprenører, leverandører og tjenesteydere med videre foretager skatterapporteringer og skatteindbetalinger. Dette kan for eksempel ske, ved at rettighedshaver fastsætter vilkår herom i sine aftaler med entreprenører, leverandører og tjenesteydere og deres underentreprenører, underleverandører og undertjenesteydere med videre. Et af sådanne vilkår kan for eksempel være, at rettighedshaveren kan bringe aftalen til ophør, hvis den pågældende aftalepart ikke foretager behørig skatterapportering og skatteindbetaling.

Med den foreslåede bestemmelse udvides Naalakkersuisuts direkte lovhjemlede adgang til at fastsætte bestemmelser og træffe afgørelser med henblik på at sikre skatterapportering og skatteindbetaling til også at omfatte rettighedshaverens egen skatterapportering og skatteindbetaling.

I praksis er lignede bestemmelser ofte blevet indskrevet i tilladelser, som meddeles i medfør af Inatsisartutloven. Det vurderes dog mere hensigtsmæssigt, at bestemmelsen fremgår direkte af Inatsisartutloven, da bestemmelsen dermed kan håndhæves over for en rettighedshaver, uanset om bestemmelsen i enkelte tilfælde måtte være undladt fra tilladelsesteksten.

Bestemmelsen ændrer ikke rettighedshavers eller dennes entreprenører, leverandører og tjenesteydere forpligtelse til at foretage skatterapportering eller skatteindbetaling i medfør af den almindelige gældende skattelovgivning i Grønland.

Forslaget har endvidere ikke til hensigt at pålægge rettighedshavere at foretage skatteindrapportering eller skatteindbetaling på vegne af sine entreprenører, leverandører og tjenesteydere med videre. Bestemmelsen indebærer alene, at en rettighedshaver kan pålægges at sikre, at den nødvendige skatteindrapportering eller skatteindbetaling finder sted.

Til nr. 24 (§ 86 a, stk. 2)

Bestemmelsen præciserer Naalakkersuisuts adgang til at fastsætte bestemmelser og træffe afgørelser efter den foreslåede § 86 a, stk. 1.

Bestemmelsen præciserer, at Naalakkersuisut efter den foreslåede § 86 a, stk. 1, kan pålægge en rettighedshaver at sikre, at dennes entreprenører, leverandører og tjenesteydere og deres underentreprenører, underleverandører og undertjenesteydere med videre foretager skatterapportering og skatteindbetaling.

Bestemmelsen omfatter alle led af entreprenør, leverandør og tjenesteydere med videre i en kæde af sådanne parter, uanset hvor mange led og hvilke parter kæden omfatter.

Bestemmelsen ændrer ikke en rettighedshavers eller dennes entreprenører, leverandører og tjenesteydere med videre forpligtelse til at foretage skatterapportering eller skatteindbetaling efter den almindelige gældende skattelovgivning i Grønland.

Forslaget har endvidere ikke til hensigt at pålægge en rettighedshaver at foretage skatterapportering eller skatteindbetaling på vegne af sine entreprenører, leverandører og tjenesteydere med videre. Bestemmelsen medfører alene, at en rettighedshaver kan pålægges at sikre, at den nødvendige skatteindrapportering eller skatteindbetaling finder sted.

Bestemmelsen tænkes for eksempel anvendt i situationer, hvor en rettighedshavers entreprenører, leverandører og tjenesteydere med videre ikke har foretaget skatteindrapportering eller skatteindbetaling. I sådanne situation vil bestemmelsen for eksempel kunne anvendes til at fastsætte bestemmelser om, at en ansøgt aktivitet ikke kan godkendes, før der er sket skatterapportering eller skatteindbetaling i overensstemmelse med de gældende regler i Grønland.

Bestemmelsen vil for eksempel også kunne anvendes som en forebyggende foranstaltning, således at en rettighedshaver skal dokumentere, at dennes entreprenører, leverandører og tjenesteydere med videre har foretaget skatterapportering eller skatteindbetaling, før en ansøgt

aktivitet kan godkendes. Det er ikke en forudsætning for bestemmelsens anvendelse, at der allerede er konstateret manglende skatterapportering eller manglende skatteindbetaling.

Til nr. 24 (§ 86 a, stk. 3)

Bestemmelsen præciserer Naalakkersuisuts adgang til at fastsætte bestemmelser efter den foreslåede § 86 a, stk. 1.

Bestemmelsen præciserer, at Naalakkersuisut efter den foreslåede § 86 a, stk. 1, kan fastsætte bestemmelser om, at en rettighedshaver skal ophøre med at udføre aktiviteter efter en tilladelse meddelt efter Inatsisartutloven, indtil rettighedshaveren og dennes entreprenører, leverandører og tjenesteydere og deres underentreprenører, underleverandører og undertjenesteydere med videre foretager skatterapporteringer og skatteindbetalinger i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler i Grønland.

Bestemmelsen omfatter alle led af entreprenør, leverandør og tjenesteydere med videre i en kæde af sådanne parter, uanset hvor mange led og hvilke parter kæden omfatter. Alle led af entreprenør, leverandør og tjenesteydere med videre er tænkt omfattede. Kæden af underentreprenører, underleverandører og undertjenesteydere med videre er uendelig.

Det følger af de almindelige forvaltningsretlige principper, herunder princippet om proportionalitet, at inden en rettighedshaver påbydes at ophøre med at udføre aktiviteter, må rettighedshaveren indrømmes en rimelig frist til at sikre, at dennes entreprenører, leverandører og tjenesteydere med videre foretager skatterapporteringer og skatteindbetalinger. Den rimelige frist skal blandt andet sikre, at rettighedshaveren får en rimelig frist til at imødekomme kravet samt mulighed for at påberåbe sig forholdet over for sin entreprenør, leverandør og tjenesteydere med videre om, at denne skal imødekomme kravet om skatterapportering og skatteindbetaling i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler i Grønland.

I praksis indskrives sådanne bestemmelser ofte i tilladelser, som meddeles i medfør af Inatsisartutloven. Det vurderes dog mere hensigtsmæssigt, at bestemmelsen ligeledes fremgår direkte af Inatsisartutloven, idet bestemmelsen dermed kan håndhæves over for rettighedshaver, uanset om bestemmelsen i enkelte tilfælde måtte være undladt fra tilladelsesteksten.

Bestemmelsen ændrer ikke en rettighedshavers eller dennes entreprenører, leverandører og tjenesteydere med videre forpligtelse til at foretage skatterapportering eller skatteindbetaling efter den almindelige gældende skattelovgivning i Grønland.

Forslaget har endvidere ikke til hensigt at pålægge en rettighedshaver at foretage skatterapportering eller skatteindbetaling på vegne af sine entreprenører, leverandører og tjenesteydere

med videre. Bestemmelsen medfører alene, at en rettighedshaver kan pålægges at sikre, at den nødvendige skatteindrapportering eller skatteindbetaling finder sted.

Til nr. 24 (§ 86 a, stk. 4)

Bestemmelsen fastslår, at bestemmelser om skatterapportering og skatteindbetaling efter den foreslåede § 86 a, stk. 1-3, blandt andet kan fastsættes i bekendtgørelser og i konkrete tilladelser, godkendelser og afgørelser.

Til § 2

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører ikrafttrædelsestidspunktet for forslaget.

Det foreslås, at forslaget træder i kraft den 1. januar 2017.

Til stk. 2

Bestemmelsen vedrører de tilladelser, rettighedshavere efter sådanne tilladelser samt aktiviteter, herunder indsamling, brydning og udnyttelse af mineralske råstoffer, omfattet af Inatsisartutloven, der foreligger eller finder sted eller har fundet sted på tidspunktet for forslagens ikrafttræden. Bestemmelsen skal sikre, at lovændringen ikke medfører, at disse ikke længere har virkning, eller at de ikke længere er omfattet af Inatsisartutloven.

Bestemmelsen sikrer videre, at Inatsisartutloven finder anvendelse på mineralske råstoffer, som er indsamlet, brudt eller udnyttet ved aktiviteter, herunder indsamling, brydning og udnyttelse af mineralske råstoffer, som er omfattet af råstofloven og er foretaget før Inatsisartutlovens ikrafttræden,

Bestemmelsen fastsætter endvidere, at Inatsisartutloven finder anvendelse på afgørelser truffet før Inatsisartutlovens ikrafttræden om forhold, der er omfattet af Inatsisartutloven. Dog følger det af den foreslåede bestemmelse, at fristen for indbringelse af sagen for domstolene, jf. den foreslåede § 3 d, stk. 1, dog først regnes fra tidspunktet for Inatsisartutlovens ikrafttræden.